

Bořetické LISTY

SRPEN 2019 • Číslo 2

Na letošní hody vás srdečně zve stárkovský pár Eliška Škrancová a Jakub Springer.

FOTO&VIDEO Krásný

Václav Petrásek –
Za Marií Kadlecovou (Dufkovou)

PhDr. Antonín Grůza –
Hody za války

Luděk Gloza – Celtic Bořetice
postupuje do okresního přeboru

Fotogalerie

1. sv. přijímání, foto D. Grégr

1. sv. přijímání, foto D. Grégr

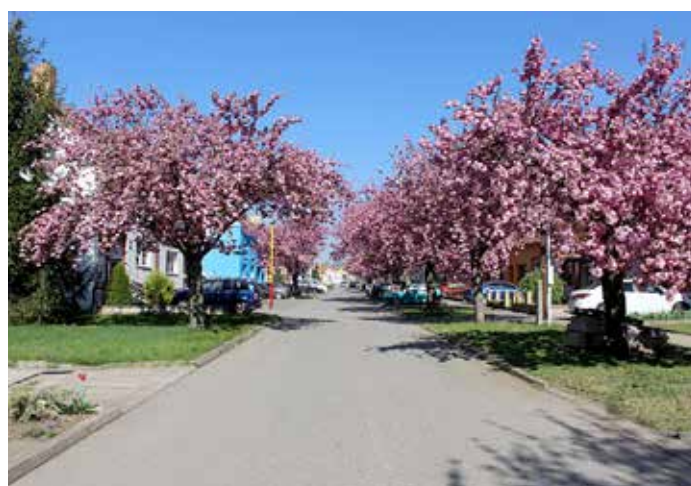
Mezinárodní cvičení DARK BLADE 2019 nad Bořeticemi,
foto R. Stohanzl

Dětský den na hřišti, foto F. Švásta

Dětský den na hřišti, foto F. Švásta

Jaro v Bořeticích, foto F. Švásta

Fotogalerie

Minipřípravka na turnaji v Mor. Nové Vsi, foto L. Gloza

Mladší a starší přípravka, turnaj Tuřany, foto L. Gloza

Muži před posledním zápasem, foto L. Gloza

Pálení čarodějnic, foto F. Švásta

Pálení čarodějnic, foto F. Švásta

Pálení čarodějnic, foto F. Švásta

Fotogalerie

Pasování školáků, foto M. Langerová

Pasování školáků, foto M. Langerová

Školní akademie, foto F. Švásta

Školní akademie, foto F. Švásta

Stavba hasičské zbrojnice

Nové IT vybavení v knihovně

Fotogalerie

Taktické cvičení hasičů

Taktické cvičení hasičů

Turnaj o pohár starosty obce

Turnaj o pohár starosty obce

Velikonoční hrkání, foto K. Vyhňáková

Velikonoční hrkání, foto Z. Čumповá

Fotogalerie

Vítání občánků, Anna Jamborová

Vítání občánků, Anna Jamborová

Vítání občánků, Eliška Barvíková

Vítání občánků, Eliška Barvíková

Vítání občánků, Karolína Grůzová

Vítání občánků, Karolína Grůzová

Fotogalerie

Vítání občánků, Lilien Dávidová

Vítání občánků, Lilien Dávidová

Vítání občánků, Petr Kopecký

Vítání občánků, Petr Kopecký

Vítání občánků, Rozálie Vaculíková

Vítání občánků, Rozálie Vaculíková

Fotogalerie

Poslední školní den v 1. třídě

Poslední školní den ve 2. třídě

Poslední školní den ve 3. třídě

Poslední školní den ve 4. třídě

Poslední školní den v 5. třídě

Zápis do 1. třídy

Fotogalerie

Den otevřených sklepů, foto Ing. P. Pálka

Den otevřených sklepů, foto Ing. P. Pálka

Oslava 90. narozenin paní Marie Fridrichové

Zájezd poutníků na Turzovku, foto T. Čaha

Z vítání občánků

Z vítání občánků

Fotogalerie

Velikonoční košť

Velikonoční košť

Zástupci Bořetic na Mistrovství světa v ledním hokeji v Bratislavě. Zápas byl proti Norsku a vyhráli jsme 7 : 2, foto Mareš Petr s přítelkyní

Zápis do 1. třídy

Zápis do 1. třídy

Zápis do 1. třídy

Úvodník

Vážení spoluobčané, čtenáři Bořetických listů, první polovina roku je za námi. Od Velikonoce, kdy vyšlo poslední číslo Bořetických listů, bylo dění v obci plné zajímavých kulturních akcí určených pro děti i dospělé. U dětí šlo hlavně o pálení čarodějnic a den dětí. Dospělým pak patřil čtvrtý květnový víkend,

kdy probíhaly volby do Evropského parlamentu a den otevřených sklepů v areálu sklepů Kraví hory. Druhou červnovou sobotu se na letišti konala tradiční mezinárodní modelářská soutěž rádiem řízených modelů větroňů. Neděle o týden později patřila dětem ze ZŠ a MŠ, které v kulturním domě vystoupily na tradiční školní akademii. Poslední sobotu před prázdninami pak proběhly akce sportovní – fotbalový turnaj „O pohár starosty obce“ a cyklistická akce Krajem André. Děkuji všem, kteří se podíleli na přípravě jednotlivých akcí, a i těm, kteří přišli jednotlivé akce podpořit.

Kromě akcí kulturních probíhají v obci i akce „provozního“ charakteru. Stále jsou v řešení administrativní záležitosti týkající se ČOV. Probíhají druhá kola výběrových řízení pro technický dozor a na dodavatele stavby kanalizace a ČOV. Začátek stavby kanalizace a čističky odpadních vod je plánován na jaro roku 2020. Výstavba hasičské zbrojnice by měla být dovršena na podzim tohoto roku a v listopadu by pak měla proběhnout kolaudace stavby. Bylo zahájeno rozesílání dopisů žadatelům o parcely pro výstavbu rodinných domů v lokalitě Záhumenice-Příhon. Podmínky pro přidělení prvních 15 parcel byly předloženy stavební komisi obce a následně schváleny Radou obce. Oslovování jednotlivých žadatelů bylo podle pořadí, v jakém byly žádosti jednotlivých uchazečů na obec doručeny. Parcely jsou přidělovány v první řadě místním občanům.

Po přívalem dešti poslední červnovou sobotu, při kterém spadla část plotu kolem dětského hřiště u mateřské školy, je řešena jeho

oprava včetně náhrady škody majitelům automobilů, které parkovaly na přilehlém parkovišti a které byly pádem plotu poškozeny. V době prázdnin začala v obci působit pořádková služba OP Security. Více o této službě a její činnosti je napsáno v samostatném článku těchto BL.

Dlouhodobé plány vedení obce jsou v současnosti svázány finanční náročností již započatých akcí. Kanalizace a ČOV, hasičská zbrojnice a zasítování parcel v lokalitě Záhumenice-Příhon bude stát i přes získané dotace kolem 210 miliónů korun. Nicméně našim plánem do budoucna je přesunutí mateřské školy a jídelny do nových, větších prostor. K tomu by mohl posloužit Panský dvůr, nebo je snaha o využití farské zahrady k výstavbě nové budovy. Areál Panského dvora však současný majitel prodat nechce. Varianta využití farské zahrady již byla projednána s panem farářem, který přislíbil přednesení plánu obce farníkům a další jednání. Tato varianta by byla určitě lepší. Vytvořil by se tím komplex budov MŠ – ZŠ – jídelna a kuchyně, které by byly vzájemně propojené. Současné prostory mateřské školy a jídelny by pak byly využity k přestavbě a přesunutí zdravotního střediska a kanceláří obce. Zdravotní středisko i kanceláře by se tak konečně staly bezbariérovými. Prostory by sloužily jak praktickému lékaři pro dospělé, tak by bylo vytvořeno zázemí pro lékaře dětského k pravidelným dětským poradnám pro novorozence a kojence. Kulturní dům by pak sloužil pro pořádání reprezentačních a kulturních akcí (plesy, oslavy, vítání občánků, přednášky, školení apod.).

Úvodník píše v době, kdy končí školní rok a začínají letní prázdniny. Proto bych rád poděkoval všem zaměstnancům ZŠ a MŠ za odvedenou práci a spolupráci v končícím školním roce. Dětem a školákům přeji pěkné zážitky v době prázdnin. Dospělým pak příjemně prožité dny dovolené.

František Petrásek, starosta

Usnesení z III. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 24. 4. 2019

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- ad 3. Zprávu z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.
- ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

Zastupitelstvo obce zvolilo:

- ad 2. Návrhovou komisi: Milan Herůfek, Miroslav Náležinský
- Ověřovatele zápisu: Bc. Lenka Kuchyňková, Radomír Újezdský

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje:

- ad 1. Program jednání s navrženými změnami – doplnění bodů:
 - 8b) Projednání a schválení prodeje pozemků p.č. 133/115 a p.č. 133/116, k.ú. Bořetice u Hustopečí.
 - 11a) Projednání a schválení zařazení změn do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice – pan XXX.
 - 11b) Projednání a schválení zařazení změn do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice – manželé YYY.

11c) Projednání a schválení zařazení změn do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice – firma Stapleton & Springer, Bořetice č.p. 476.

11d) Projednání a schválení registrace akce u Ministerstva vnitra, Praha, na akci 014D24100 9386 Bořetice – dopravní automobil a projednání a schválení přijetí dotace.

11e) Projednání a schválení Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice č. VPS/01/2019/TJ Sokol.

a zrušení bodu 7c) Projednání a schválení zveřejnění prodeje pozemků p.č. 133/115 a p.č. 133/116, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 7a) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 133/13, o výměře cca 65 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 7b) Zveřejnění záměru prodeje části pozemku p.č. 133/13, o výměře cca 110 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 8a) Prodej pozemku p.č. 2933/10, o výměře 85 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, za cenu 200 Kč za 1 m², paní XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (tzn. poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za návrh na vklad, poplatek za ověření podpisu) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 8b) Prodej pozemku p.č. 133/115, o výměře 58 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1227-11/2019, který zpracovala První Země, s.r.o., Podivín, za cenu 200 Kč za 1 m², kupujícímu panu XXX za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (poplatek za geometrický plán, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, poplatek za ověření podpisu, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost. A dále schválilo prodej pozemku p.č. 133/116, o výměře 58 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1227-11/2019, který zpracovala První Země, s.r.o., Podivín, za cenu 200 Kč za 1 m², kupující paní YYY, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (poplatek za geometrický plán, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, poplatek za ověření podpisu, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 9. Registraci obce Bořetice k placení DPH.

ad 10. Rozpočtové opatření č. 2/2019 obce Bořetice s těmito změnami: v příjmové části rozpočtu k navýšení na §6171 položka 2212 v částce 500 Kč, dotace 4216 Hasiči 450 000 Kč. Ve výdajové části rozpočtu k navýšení rezervy 6409 položka 5901 o 500 Kč a snížení rezervy o 300 000 Kč, zvýšení §5512 o 300 000 Kč (spoluúčast) a o 450 000 Kč (dotace). Celkové zvýšení v příjmové i ve výdajové části je o 578 700 Kč.

ad 11a) Zařazení do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice změnu využití pozemku p. č. 4573, způsob využití po změně: Plochy občanského vybavení – Agroturistika, a pozemků p. č. 4141, 4142, 4143, 4144, 4155, způsob využití po změně: Plochy smíšené výrobní – vinné sklepy a rekreace, vše v k.ú. Bořetice u Hustopečí, žadatel XXX. Zařazení požadovaných změn do připravované Změny č. 2 ÚP Bořetice je zpoplatněno částkou 17 041 Kč, úhrada bude provedena po uzavření Smlouvy o úhradě nákladů za zpracování změny ÚP obce Bořetice.

ad 11b) Zařazení do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice změnu využití části pozemku p.č. 2619, o výměře 426,5 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, způsob využití po změně: Plochy bydlení v rodinných domech, žadatelé YYY. Zařazení požadovaných změn do připravované Změny č. 2 ÚP Bořetice je zpoplatněno částkou 17 041 Kč, úhrada bude provedena po uzavření Smlouvy o úhradě nákladů za zpracování změny ÚP obce Bořetice.

ad 11c) Zařazení do Změny č. 2 ÚP obce Bořetice změnu využití části pozemku p. č. st. 26/4, o výměře 1 594 m², k.ú. Bořetice u Hustopečí, způsob využití po změně: Plochy smíšené obytné – venkovské, Žadatel: Stapleton & Springer, Bořetice č.p. 476. Zařazení požadovaných změn do připravované Změny č. 2 ÚP Bořetice je zpoplatněno částkou 17 041 Kč, úhrada bude provedena po uzavření Smlouvy o úhradě nákladů za zpracování změny ÚP obce Bořetice.

ad 11d) Registraci obce Bořetice na akci „Bořetice – dopravní automobil (014D241009386)“ u Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru, Praha, a dále schvaluje přijetí dotace od Ministerstva vnitra, generálního ředitelství Hasičského záchranného sboru, Praha z programu Dotace pro jednotky JSDH obcí ve výši 450 000 Kč, na zakoupení dopravního automobilu pro JSDH Bořetice.

ad 11e) Znění a uzavření Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice č. VPS/01/2019/TJ Sokol Bořetice a pověřilo starostu obce podpisem této smlouvy.

Usnesení z mimořádného IV. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 29. 5. 2019

Zastupitelstvo obce zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisí: Jaroslav Bureš, Ing. Marek Polák
Ověřovatele zápisu: Miroslav Náležinský, Ing. Lenka Bukovská

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje:

ad 1. Program jednání s včeteně navržených změn – doplnění bodů:
4a) Projednání zajištění vlastních zdrojů obce na akci „Bořetice – dopravní automobil (014D241009386)“.

ad 3. Pořízení bezdrátového rozhlasu s digitálním kódováním s napojením na zadávací pracoviště složek IZS za celkovou cenu 1 393 900 Kč bez DPH dle cenové nabídky společnosti EMPEMONT s.r.o., se sídlem Železničního vojska 1472, 757 01, Valašské Meziříčí, IČO: 27772179, a to za podmínky, že obec získá dotaci v rámci projektu s názvem „Protipovodňová opatření obce Bořetice“ v rámci Prioritní osy 1: Zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní Operačního programu Životní prostředí.

Pořízení digitálního povodňového plánu obce za celkovou cenu 120 000 Kč bez DPH dle cenové nabídky společnosti ENVIPARTNER, s.r.o., se sídlem Vídeňská 55, 639 00, Brno-Štýřice, IČO: 28358589.

Zpracování projektové dokumentace a dalších nezbytných dokumentů spojených s podáním žádosti o podporu a zpracování a podání žádosti o podporu na projekt s názvem „Protipovodňová opatření obce Bořetice“ v rámci Prioritní osy 1: Zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní Operačního programu Životní prostředí (dále jen „žádost o podporu“) za celkovou cenu 95 000 Kč bez DPH dle cenové nabídky společnosti ENVIPARTNER, s.r.o., se sídlem Vídeňská 55, 639 00, Brno-Štýřice, IČO: 28358589.

Znění a uzavření Smlouvy o dílo na zpracování projektové dokumentace a dalších nezbytných dokumentů spojených s podáním žádosti

o podporu a následnou realizací projektu s názvem „Protipovodňová opatření obce Bořetice“ (dále jen „smlouva“) se společností ENVIPARTNER, s.r.o., se sídlem Vídeňská 55, 639 00, Brno-Štýřice, IČO: 28358589, za celkovou cenu max. 95 000 Kč bez DPH, a pověřuje starostu obce podpisem smlouvy, a dále pověřuje společnost ENVIPARTNER, s.r.o., se sídlem Vídeňská 55, 639 00, Brno-Štýřice, IČO: 28358589, zpracováním a podáním žádosti o podporu, vč. příloh, na projekt s názvem „Protipovodňová opatření obce Bořetice“ v rámci Prioritní osy 1: Zlepšování kvality vod a snižování rizika povodní Operačního programu Životní prostředí.

ad 4a) Poskytnutí vlastních finančních zdrojů obce na akci „Bořetice – dopravní automobil (014D241009386)“, a to do výše rozdílu mezi kupní cenou dopravního automobilu a obdrženou dotací od GR HZS a Jihomoravského kraje.

Usnesení z V. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice konaného dne 19. 6. 2019

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

ad 3. Zprávy z jednání Rady obce Bořetice od posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 4. Zprávu o plnění usnesení z posledního veřejného zasedání Zastupitelstva obce Bořetice.

ad 12b) Rozpočtové opatření č. 3/2019 obce Bořetice, které bylo schváleno na 14. jednání Rady obce Bořetice dne 14. 5. 2019, zvýšení na straně příjmů i výdajů v celkové výši 29 000 Kč.

Zastupitelstvo obce zvolilo:

ad 2. Návrhovou komisi: Mgr. Radim Šebesta, Milan Herůfek
Ověřovatele zápisu: Ing. Stanislav Novák, Mgr. Petr Zemánek

Zastupitelstvo obce projednalo a schvaluje:

ad 1. Program jednání s navrhovými změnami – doplnění bodů:

12b) Projednání Rozpočtového opatření č. 3/2019, které schválila Rada obce Bořetice dne 14. 5. 2019.

ad 7a) Zveřejnění záměru obce Bořetice odprodat část pozemku p. č. 133/13, a to nově vzniklý pozemek p.č. 133/189, o výměře 17 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1244-111/2019, který zpracoval Ing. Jan Hlávka, Břeclav.

ad 7b) Zveřejnění záměru obce Bořetice odprodat část pozemku p.č. 133/13, a to nově vzniklý pozemek p.č. 133/186, o výměře 94 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1244-111/2019, který zpracoval Ing. Jan Hlávka, Břeclav.

ad 7c) Zveřejnění záměru obce Bořetice odprodat část pozemku p.č. 2484/1, o výměře cca 58 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí.

ad 8a) Prodej části pozemku p.č. 133/13, a to nově vzniklý pozemek p.č. 133/184, o výměře 91 m², druh pozemku: ostat-

ní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1244-111/2019, který zpracoval Ing. Jan Hlávka, Břeclav, za cenu 200 Kč za 1 m², do SJM kupujícím manželům XXX, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (poplatek za geometrický plán, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za ověření podpisů, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 8b) Prodej části pozemku p.č. 133/13, a to nově vzniklý pozemek p.č. 133/185, o výměře 14 m², druh pozemku: ostatní plocha, k.ú. Bořetice u Hustopečí, dle geometrického plánu č. 1244-111/2019, který zpracoval Ing. Jan Hlávka, Břeclav, za cenu 200 Kč za 1 m², do SJM kupujícím manželům YYY, za podmínky, že kupující uhradí veškeré náklady spojené s převodem pozemku (poplatek za geometrický plán, poplatek za vydání souhlasu s dělením pozemku, poplatek za sepsání kupní smlouvy, poplatek za ověření podpisů, poplatek za návrh na vklad) a daň z nabytí, vznikne-li obci daňová povinnost.

ad 9. Účetní závěrka obce Bořetice za rok 2018 včetně příloh:

- Rozvahy
- Výkaz zisku a ztráty
- Přílohy
- Roční zprávy o provedení finanční kontroly
- Zprávy veřejnosprávní kontroly přijaté dotace, v případě, že tato je k datu schválení účetní závěrky k dispozici
- Zpráva z přezkumu hospodaření
- Inventarizační zpráva
- Doplňující informace vyžádané schvalujícím orgánem. O doplňující informace, které budou součástí schvalované účetní závěrky, požádá schvalující orgán předem.

ad 10. Závěrečný účet obce Bořetice za rok 2018 vyjádřením souhlasu s celoročním hospodařením s výhradou a přijalo tato nápravná

opatření ke zjištěným nedostatkům při přezkoumání hospodaření obce: Zastupitelstvo obce Bořetice ukládá starostovi obce:

- a) dbát na dodržování ustanovením §102 odst. 2 písm. p) Zákona č. 250/2000 Sb., o obcích, kdy je radě obce vyhrazena pravomoc schvalovat účetní závěrku obcí zřízené příspěvkové organizace sestavenou k rozvahovému dni a schvalovat hospodářský výsledek,
- b) dbát na dodržování ustanovení §102a, Zákona č. 128/2000 Sb., o obcích, při vyplácení odměn za výkon funkce při skončení volebního období,
- c) dbát na dodržování správného postupu při účtování dlouhodobého majetku,
- d) dbát na dodržování ustanovení §219 odst. 1 Zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek,
- e) dbát na dodržování §28 odst. 1, 2, a Zákona č. 250/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech územních rozpočtů,
- f) dbát na dodržování postupu s ustanovením přílohy č. 6 vyhlášky č. 5/2014 Sb., o způsobu, termínech a rozsahu údajů předkládaných pro hodnocení plnění státního rozpočtu, rozpočtů státních fondů, rozpočtů územních samosprávných celků, rozpočtu dobrovolných svazků obcí a rozpočtů Regionálních rad regionů soudržnosti, kde je mimo jiné uvedeno, že ve výkazu se uvádějí údaje rozpočtu schváleného na příslušný rok, rozpočtu po změ-

nách a výsledku od počátku roku (skutečnosti) v členění podle platné rozpočtové skladby.

ad 11b) Poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice, se sídlem 691 08 Bořetice č.p. 39, Mysliveckému spolku Bořetice, IČO: 65805887, se sídlem Bořetice 498, 691 08, Bořetice, ve výši 150 000 Kč za účelem výměny nefunkčního kotle na vytápění a ohřev vody, výměny kamen WAF za radiátory, přívodu teplé vody do umyvadla a výměny 2 ks dveří (vše v budově myslivny), a dále schválilo znění Smlouvy o poskytnutí dotace z rozpočtu obce Bořetice č. VPS2/2019/Mysl., uzavření smlouvy a podpis smlouvy tak, jak byla předložena.

ad 12a) Rozpočtové opatření č. 4/2019 obce Bořetice tak, jak bylo předloženo, zvýšení na straně příjmů i výdajů v celkové výši 138 800 Kč, včetně převedení částky ve výši 150 000 Kč z rezervy na dotaci pro Myslivecký spolek Bořetice.

Zastupitelstvo obce Bořetice projednalo a neschvaluje:

ad 11a) Poskytnutí příspěvku z rozpočtu obce Bořetice, se sídlem 691 08 Bořetice č.p. 39, ve výši 7 500 Kč žadateli Linka bezpečí, z.s., IČO: 61383198, se sídlem Ústavní 95, 181 02, Praha 8, na provoz Linky bezpečí.

Zápis z jednání zastupitelstva si můžete prohlédnout na webu obce:
www.boretice.cz/zapisy-ze-zastupitelstev

Bezpečnostní agentura v Bořeticích

Od 1. července po dobu tří měsíců bude v obci působit pořádková služba bezpečnostní agentury OP Security. Předmětem činnosti této pořádkové služby je působit preventivně a zabezpečovat záležitosti veřejného pořádku v katastrálním území obce. Po uplynutí této doby bude služba vyhodnocena a případně prodloužena nebo ukončena.

Pořádková služba bude zajišťovat monitorování vybraných částí obce. Prozatím dva dny v týdnu – jeden den všední a druhý den víkendový. V současné době platí, že v případě, kdy hlídka přistihne pachatele trestné činnosti přímo při činu, má právo jej v souladu s trestním řádem zadržet, a to pouze na dobu nezbytně nutnou, do doby předání Policii ČR. Obchůzky budou prováděny nepravidelně po vymezených trasách dle požadavku obce. Prioritou obce je kontrola

míst, na kterých je dlouhodobě problém s vandalismem a pořádkem (autobusová zastávka, Rasovna, dětská hřiště ve večerních a nočních hodinách, areál Kravích hor, okolí rybníků apod.).

Obchůzková činnost i pohyb hlídky služebním vozidlem po obci je monitorován. Každý zákrok či kontrolu objektu hlídka dokumentuje osobní kamerou se záznamem zvuku. Služba pravidelně provádí dokumentaci obchůzek a protokoly o nich odevzdává zástupci obce.

Občané mají možnost telefonicky kontaktovat pracovníky hlídky, pokud budou svědky konání trestné činnosti (na tel. čísle 724 299 762, pan Procinger).

František Petrásek, starosta

Znáte mapu závad?

Narazili jste v Bořeticích na poškozené zařízení, nefunguje vám veřejné osvětlení atd.? Jednou z možností, jak nám dát vědět, je mapa závad, kam můžete chybu nahlásit. Interaktivní odkaz s dalšími užitečnými odkazy naleznete přímo na titulní straně webu obce dole nebo na tomto odkazu: <http://app.hustopece-city.cz/mapazavad.boretice/>

red.

ZÁVADU V OBCI
NAHLASTE ZDE

MAPA
ZÁVAD

Výsledky voleb do EU v Bořeticích

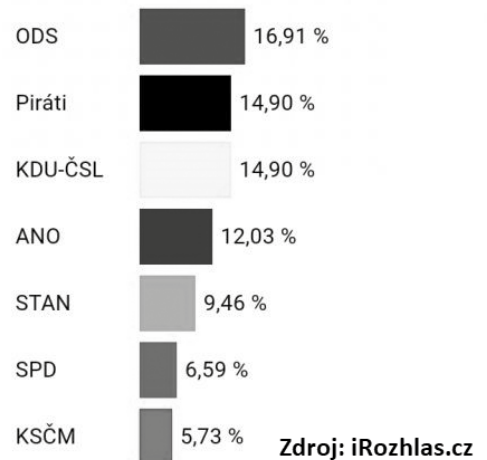
V pátek 24. května 2019 a v sobotu 25. května 2019 se na území ČR uskutečnily volby do Evropského parlamentu. V Bořeticích byla (jako obvykle) nadprůměrná volební účast (32,77 %), k volbám dorazilo 349 osob.

Výsledky voleb

1. ODS (59 hlasů), 2.–3. Piráti (52 hl.), 2.–3. KDU-ČSL (52 hl.), 4. ANO (42 hl.), 5. STAN/TOP09 (33 hl.), 6. SPD (23 hl.), 7. KSČM (20 hl.) atd.
Díky všem, kteří k volbám dorazili!

Sečteno: 100,00 % | Účast: 32,77 % |

Výsledky: konečné

red.

Pojďme to už nedělat... Fakt jako.

Vážení občané,
chtěl bych upozornit na několik nešvarů, které se v naší obci neustále opakují, a o nichž bylo zde v BL napsáno již hodně (naposled v článkách Ing. Dufkové v dubnovém čísle BL). Prozatím chceme jít cestou upozornění, osvěty a normální lidské domluvy, nicméně pokud se do budoucna stav nezlepší, nelze vyloučit i realizaci represivních opatření.

Parkování na chodnicích

Nenechávejte prosím své plechové miláčky stát na chodnicích. Jednak tím provádíte neoprávněný zábor veřejného prostranství, protože ve většině případů se jedná o obecní pozemek, a za druhé, a to je mnohem horší, chodníky pak neplní funkci, po které jsou pojmenovány, tedy chození. Někde je situace tak špatná, že stojící auta zabírají celou šířku chodníku a projít tudy s kočárkem nebo s dětmi na procházce se často rovná hazardu se zdravím i životem, protože je nutné auto obejít po silnici.

Volné pobíhání pejsků

Nenechávejte prosím své čtyřnohé miláčky volně pobíhat po obci, a pokud s nimi jedete na procházku, prosím uklízejte po nich. Stížností občanů se množí. Já sám jsem byl svědkem situace, kdy na mne a moji rodinu u vlakového nádraží vyběhla a dorážela smečka asi pěti psů. V té chvíli nevíte, jak se zrovna ten či onen pes zachová. Velmi nepříjemné. Jde přece především o naši bezpečnost, bezpečnost našich dětí a čistotu v obci. Navíc máme v obci i vyhlášku z roku 2011, která pohyb psů na veřejných prostranstvích upravuje a je v ní mj. uvedeno, že na veřejných prostranstvích v obci je možný

pohyb psů pouze na vodítku a že doprovázející osoba je povinna po pejskovi uklidit.

Kontejner na bioodpad na hřbitově

Nevhazujte prosím svíčky a jiné plastové součásti výzdoby hrobových míst do nádoby určené na bioodpad. Pokud vhodíte do bioodpadu něco, co tam nepatří, pohlíží se na něj jako na směsný odpad a jeho odvoz je poté dražší, nehledě na to, že zcela zmaříte účel, pro který tam ta nádoba je, a snahu jiných poctivých lidí, kteří se snaží pro naši přírodu něco udělat.

Dodržování nočního klidu

Protože další číslo BL bude vánoční, upozorním ještě na dodržování nočního klidu, zejm. v období vinobraní. Jasně, jsme na vesnici, jasně, kokrhají nám tady kohouti a štěkají psi, jasně, hrkají nám tady traktory, ale v noci bychom se všichni opravdu chtěli vyspat, tzn. přes noc prosím žádné plašičky, děla a podobné vynálezy. Opět odkazují na obecní vyhlášku z roku 2012 o regulaci hlučných činností spočívajících v provozu plynových a jiných zvukových zařízení pro plašení špačků ve vinicích.

Více na webu www.boretice.cz v sekci Obecní úřad/Obecní vyhlášky.

Budu moc rád, pokud tímto článkem dojde k prozření alespoň jednoho „hříšníka“. Přeji vám všem krásné léto, užijte si zaslouženou dovolenou a doufám, že se všichni uvidíme „pod májů“.

Jiří Michna, místostarosta

Nový YouTube kanál Bořetický zpravodaj naleznete zde:
<https://www.youtube.com/channel/UCCpOhf3LQ2tXSk3wYBdGxjQ>

Videoreportáže z dění v Bořeticích

Většina z vás si určitě pamatuje, že v minulosti všechny významné události v Bořeticích natáčel pan Miroslav Grégr z Velkých Pavlovic. Po jeho náhlém odchodu jej však nikdo nenahradil, což (viděno zpětně) je velká škoda. Vždyť kdo by si rád nepřipomněl, jak probíhal život v obci např. před 5, 10 nebo 15 lety? Možná zavzpomínal s radostí či nostalgií na události, které v minulosti prožil?

Vedení obce chce tento chybějící článek opět oživit, ovšem v novém, modernějším pojetí, s využitím sociálních sítí a YouTube kanálu Bořetický zpravodaj, kam budeme postupně umísťovat krátká reportážní videa z dění v naší obci. Dojde tak i k posílení a přiblížení informačního servisu vám občanům, neboť do budoucna plánujeme přinášet reportáže nejenom ze života obce, činnosti spolků, ale

také např. o zamýšlených investičních akcích či o důležitých bodech z jednání zastupitelstva obce. Naší ambicí je, aby videoreportáže byly jakousi obrazovou kronikou obce.

A kdože bude tou osobou, která bude mít tohle všechno na starosti? Naše rodačka Veronika Nováková, která má zkušenosti z hus-topečské televize. **Pokud byste měli náměty či nápady, co by se v naší obci mohlo zdokumentovat, pište prosím na e-mail zpravy@boretice.cz.**

Naši nové reportérce přeji hodně zdaru a sil a doufám, že se vám, občanům, bude nová služba líbit.

Jiří Michna, místostarosta obce

Zpráva o činnosti obecní knihovny

V dubnu jsme dovezli řadu pěkných knih z VF Břeclav. V knihovně celoročně probíhá výstavka prací dětí z mateřské školy. Uskutečnily se také besedy s dětmi z MŠ Bořetice.

V květnu v knihovně proběhla revize knihovního fondu dle zákona 257/2001 Sb. Revize byla provedena pomocí systému Clavius a revizního scanneru. Na zahájení i ukončení revize byla přítomna vedoucí útvaru regionálních služeb. Celkem bylo zrevidováno 3 896 svazků. Nezvěstných 88 svazků bylo odepsáno bez náhrady.

Žádali jsme o dotaci, která nám byla přiznána. Byla vynaložena na obnovu vybavení knihovny a techniky. Obec obdržela 50 000 Kč.

Plánované aktivity knihovny, tedy i výpůjční dobu najdete na webových stránkách knihovny a obecního úřadu.

Máme také ještě v prodeji folklorní vystřihovánky (lidové kroje).

Krásné prožití léta a prázdnin přeji – a při nevlídném počasí si přijďte do knihovny pro pěknou knihu.

Vaše knihovnice Lenka Grúzová, <https://knihovnaboretice.webk.cz>

Nebe plné letadel

V sobotu 8. a v neděli 9. června bylo nebe nad letištěm Kraví hora v Bořeticích plné letadel. Ne těch skutečných, ale modelů letadel s rozpětím křídel až tři metry, s elektrickým pohonem na dálkové ovládání. Uskutečnil se zde totiž již 8. ročník mezinárodní soutěže o Jihomoravský pohár v kategorii radiem řízených elektrovětroňů, mezinárodně označovanou FAI-F5J. Hlavním pořadatel byl opět Modelářský klub Hustopeče.

V tomto ročníku se v Bořeticích sešlo 85 přihlášených účastníků z 10 států – ČR, SR, Německa, Slovinska, Maďarska, Rakouska, Polska, Litvy, Turecka a USA. Slavnostní zahájení soutěže proběhlo v sobotu v 9 hodin Ing. Petrem Hýblerem – členem Rady Jihomoravského kraje, a nebe nad letištěm a sklepy otvíral a v neděli zase zavíral prezident Kravíhorské republiky na furt. Letadla s piloty a pomocníky měla za úkol (podle kategorií) na povel společně vystartovat, vylétnout do předepsané výšky, vypnout motory, vrtule zasunout do trupu modelů, 10 minut kroužit jako větroň a pak přistát na určené místo. Za to se dostávají body.

Každým rokem se stávají i nečekané události, jako jsou srážka s jiným modelem, odmítnutí poslouchat pokyny pilota a přistát v sousedním sadu, obilí, vinohradu nebo kukuřici. Letos se to stalo však jen jednou, kdy model přestal poslouchat „pilota“ na zemi a přistál v ulici pod kostelem v drátech elektrické sítě. Např. v 6. ročníku se podařilo modelu přistát na kolejích dráhy a pilotovi se po skoro kilometrovém

běhu podařilo model zachránit před přijíždějícím vlakem. Jednou se také stalo, že model přistál do vzrostlé kukuřice a po dlouhém hledání se podařilo najít model až po několika dnech řidiči kombajnu, který sekl kukuřici. Ztráta nebo zničení modelu je samozřejmě velmi drahá záležitost, modeláři si svých letadel cení několika desítkami tisíc korun. V tom letošním případě byla cena zničeného modelu odhadnuta modelářem na 2 500 Eur.

Soutěžilo se v několika kategoriích. Finálové lety vyhrál Drust Timo z Německa, před druhým Ludkem Novotným z ČR a třetím Jaroslavem Votřelem také z ČR.

Zajímavá byla také sobotní dětská soutěž pro děti, rodiče a seniory ve stavbě vlaštovek z papíru a létání s nimi na čas. V kategorii do 4 let zvítězila Tereza Krátká, které vlašťovka létala 3,5 vteřiny. Kategorii nad 4 roky vyhrál Kristián Habřina, kterému vlašťovka létala 3,7 vteřin. V seniorech zvítězila Eliška Šafránková, jejíž vlašťovka létala neuvěřitelných 7 vteřin.

Všichni, i zahraniční účastníci si pochvalovali prostředí našeho letiště Kraví hora v Bořeticích a blízkost lokality sklepů. Naopak se podivovali neúčasti médií.

Václav Petrásek

Girasole, sdružení pro pomoc rozvoj z. s.

Hybešova 1417/5, 693 01 Hustopeče
IČ 269 91 560

Girasole zajišťuje bezpečí v domácnosti pomocí SOS tlačítek

Dostali jste se někdy do situace, že jste zůstali sami a nemohli si pomoci vlastními silami nebo pomoc Vám nebyla na blízku? Možná jsme to právě my, kteří Vám můžeme zajistit bezpečný život v domácnosti. Sdružení Girasole, z. s., které sídlí v Hustopečích poskytuje dvě registrované sociální služby, a to osobní asistenci a tísňovou péči. Tísňová péče je sociální služba, jejímž cílem je zajištění bezpečného života osob se sníženou soběstačností nebo zdravotními riziky. Uživatel této služby má k dispozici speciální telefon a SOS tlačítko v podobě hodinek, které stiskne v případě nouze, a my přivoláme potřebnou pomoc. Zavoláme rodině, blízkým, sousedům nebo přímo přivoláme složky IZS. SOS tlačítko uživatel může využít v situacích jako je zhoršení zdravotního stavu, pád v domácnosti, nevolnost nebo nezvaný host v domácnosti...

Služba funguje 24 hodin denně včetně víkendu i svátků. Součástí této služby je jak SOS tlačítko pro přivolání pomoci v krizových situacích, tak i výjezd naší pohotovostní služby. Hustopečská tísňová péče je výjimečná v tom, že dokážeme člověku nabídnout komplexní pomoc a podporu. Speciální telefon s SOS tlačítkem zapůjčujeme bezplatně a náklady na službu činí 150 Kč za měsíc. Více informací Vám můžeme poskytnout na telefonním čísle 775 246 954 nebo nás naleznete na internetových stránkách www.girasole.cz. Také se můžete osobně dostavit do kanceláře v Hustopečích na ulici Hybešova 5 (v budově polikliniky). V případě zájmu Vám také můžeme přijet ukázat přístroj přímo do Vaší domácnosti.

Ivana Kronovetová, DiS. (Girasole, z. s.)
tel.: 776 246 959, kronovetova@girasole.cz

Společenská kronika

Vítejte mezi námi:

březen:

Lilien Dávidová

duben:

Anna Jamborová

květen:

Karolína Grůzová
Rozálie Vaculíková
Eliška Barvíková

Sňatek uzavřeli:

červen:

Kristýna Langerová – Radek Šebesta
Johana Tomková – Josef Jarec
Karolína Surmanová – Jaromír Šauer

Jubilanti:

Jubilanti 70 let

květen:

Olga Šebestová

srpen

Josef Parolek

Jubilanti 75 let

červen:

Jindřich Šnajdr

červenec:

Marie Hrabalová

srpen:

Václav Sláma
Klára Galová

Jubilanti 80 let

červen:

Ladislav Bauer

červenec:

Verona Lukáčová

Jubilanti 85 let

červen:

Anna Kollová

Jubilanti 90 let

srpen:

Marie Fridrichová

Přejeme všem hodně zdravíčka a osobní spokojenosti.

Z našeho středu navždy odešli:

leden: Jiřina Marečková

březen: Emílie Lůbalová
Marie Petrásková

duben: Marie Kadlecová

červen: Ludmila Bernatová

Mockrát děkujeme všem, kteří přispěli na vydávání Bořetických listů:

Marie Ostřížková, Bořetice	za 200 Kč
Jaroslav Novák, Brno	za 500 Kč
Manželé Ludmila a Jaroslav Novákoví, Bořetice	za 500 Kč
Manželé Marie a Tomáš Šťavíkoví, Bořetice	za 200 Kč
PhDr. Antonín Grůza, Ostrava	za 500 Kč
Olga Šebestová, Bořetice	za 200 Kč
Antonín Surman, Holubice	za 500 Kč
Manželé Libuše a František Surmanovi, Velké Pavlovice	za 300 Kč
Stanislav Petrásek, Rakousko	za 1 000 Kč
Veronika Šustrová, Žďár nad Sázavou	za 500 Kč
Manželé Marie a Ladislav Bauerovi, Bořetice	za 500 Kč
Marie Dráždilová, Bořitov	za 1 000 Kč
Manželé Blanka a Kamil Dufkovi, Bořetice	za 300 Kč
Marie Škubicová, Velké Bílovice	za 200 Kč
Marie Pazderková, Bořetice	za 200 Kč
Manželé Marie a Leopold Kalouskovi, Bořetice	za 300 Kč
Jindřich Dundálek, Brno	za 500 Kč

Všem ještě jednou mockrát děkujeme.

Budeme mít zdravotní středisko v roce 2020 s bezbariérovým přístupem?

Jak vyřešit bezbariérový přístup do zdravotního střediska, jsem se zabýval již během svého starostování. Byl jsem si vědom, že občané trpící ztíženou pohyblivostí bez cizí pomoci nezvládnou tak velký počet schodů, který vede k ordinaci lékaře. A dochází i k takovým absurditám, že občany, kteří těžce zvládají chůzi nebo se prakticky nepohybují, musí lékař vyšetřit nedůstojným způsobem v autě před ordinací.

Protože mě problém trápí pořád, navrhl jsem na lednovém, dubnovém a červnovém zastupitelstvu obce, abychom zkusili zdravotní středisko přesunout do volných prostor obecní budovy u sóla, která funguje zčásti k provozování kadeřnictví. Abych měl jistotu, že uvažované prostory jsou dostatečně velké pro moderní bezbariérové zdravotní středisko, volné prostory a sousední provizorní sklad jsem změřil a požádal projektanta, aby zpracoval návrh umístění prostor vyšetřovny a ordinace lékaře, vyšetřovny s kartotékou zdravotní sestry, dětské vyšetřovny, čekárny pro pacienty a také samozřejmě nezbytného zázemí.

Další vhodný pozemek pro výstavbu nového bezbariérového zdravotního střediska ve vlastnictví obce se nabízí vedle školní jídelny (bývalý dům Hiclů), je zde jeden nájemní byt a velká zahrada cca 260 m². I tento pozemek svou velikostí odpovídá požadavkům moderního bezbariérového zdravotního střediska. K parkování osobních aut se dají využít parkovací místa vybudované v bezprostřední blízkosti, která jsou u současného zdravotního střediska.

Třetí místo (pozemek není v majetku obce, vlastníkem pozemku je stát) se nabízí směrem k Velkým Pavlovicím mezi bytovým domem a bývalým Svazarmem. Toto místo považuji za nejméně vhodné k výstavbě, pro jeho vzdálenost od středu obce a autobusové zastávky. Vybudovat v tomto místě novou autobusovou zastávku by bylo složité i velmi nákladné kvůli bezpečnostnímu prostoru pro zastavení a vystoupení cestujících. Autobusová zastávka musí být obousměrná (plus bezpečnostní záliv). O výši nákladů na její vybu-

dování se dá jen polemizovat. Zde si dovedu představit spíše další bytový dům.

Nebo snad o vhodném pozemku pro výstavbu nového zdravotního střediska blízko centra obce víte? Tak neváhejte a ozvěte se.

A co je nutné udělat pro to, aby v roce 2020 bylo zdravotní středisko nové, nebo zrekonstruované, a bezbariérové?

Zvolení zastupitelé obce z předložených návrhů jeden vyberou a vedení obce zadá projekt rekonstrukce budovy, nebo nové budovy bezbariérového zdravotního střediska. Jsem si vědom, že v současnosti je obec zaneprázdněna mimo zajištění běžného chodu obce přípravou výstavby kanalizace a čističky a probíhající výstavbou nové hasičské zbrojnice. Proto jsem vedení obce nabídl svou pomoc, jsem ochotný pomoci se zajištěním rychlého zpracování projektu a se zpracováním žádosti o dotaci na rekonstrukci zdravotního střediska z vhodného dotačního programu.

Jak využít uvolněné prostory po odchodu lékaře?

Uvolněný prostor lze využít a zrekonstruovat například pro rozšíření mateřské školy, které bude v nejbližších letech podle posledních přírůstků dětí zřejmě potřeba. Patrová budova mateřské školy je celkem běžná věc a uvolněné prostory by se k tomuto účelu samy nabízely. Nebo pronajmout, ale i přestavět na byt, nápadů bude jistě více.

Václav Surman, zastupitel obce

Stromy nejen umírají, ale jsou vysazovány nové

V jarních měsících bylo nutno odstranit dva vzrostlé stromy u kulturního domu, ty nepřežily zimu. Jednalo se o kaštan, který dával dětem až do loňského podzimu množství plodů, druhým stromem byla lípa u památníku padlých. Oba zničil ne kůrovec, ale nějaká infekce pod kůrou stromů.

Celý loňský rok se i hotel Kraví Hora potýkal s úhynem stromů – bříz vysazených za silnicí u myslivecké chaty a vysazených myslivci v 90. letech na bývalé skládce odpadků z obce, kterou jsme překryli ornici,

a kočí František Dohnálek tam nejdříve vysadil jetelinu pro své koně. Životní prostředí nám však zakázalo tuto jetelinu zkrmovat, a proto jsme tam po dohodě s myslivci vysadili asi 30 bříz a prostor byl zatravněn.

Druhým rokem bylo nutno výsadbu obnovit, neboť stromky uschly. Brigádníkům vozil tehdejší starosta na služební Babetě bedny s pivem, ale s první bednou byl vrácen do obchodu, neboť přivezl jen 10stupňové pivo. Po těch 20 letech však začala jedna bříza po druhé usychat, a tak musí pan Sadílek nahrazovat stromky podle návrhu rostlinolékařky. Zřejmě to velké množství odpadu z obce působí na vše, co se tam vysadí.

Část stromů v alejích vysazených minulým vedením obce bude nutno znovu vysadit. Jen od stavebnin po Zmolu odešlo přes 20 stromků. Stromy v alejích byly vysazeny z dotace, a proto obec musí tyto aleje udržovat po dobu pěti let v rámci „udržitelnosti projektu“, což bude u všech vysazených alejí asi finančně náročné, neboť je zde nebezpečí, že obec může být přinucena dotaci vrátit. Nová výsadba stromů byla provedena v Rasovně, kde obec vysadila pět nových stromů. Uvažuje se o tom, že by rodiče nově narozených dětí vysadili v tomto prostoru strom se jmenovkou dítěte. Strom podle projektu zajistí obec.

Patníky u parku

Mnoho občanů se ptá zastupitelů, proč u silnice vedle parku byla nainstalovaná celá řada plastových patníků. Návštěvníci kostela a dnes i kavárny na faře zde parkovali svá auta a zničili velkou část nově vysazeného živého plotu. S podobným problémem jsme se potýkali již v 90. letech, kdy věřící z Dědiny a od Vrbice vjížděli až do parku. Tehdy tam byla namontována značka „zákaz stání“ (je tam ještě dnes), ale to nepomohlo. Po rekonstrukci zeleně v parku a vysazení zeleného plotu kolem parku z dotace se musí obec starat o tuto novou výsadbu po dobu pěti let rovněž v rámci „udržitelnosti projektu“, proto ta řada patníků. Pro návštěvníky kostela a kavárny vybudovala obec nové parkoviště vedle vstupu na hřbitov

Václav Petrásek

Tábor Kdousov

Jako každý rok, tak i letos první dva týdny v červenci patřily tábora Kdousov. Vše začalo příjezdem v sobotu 29. června, kdy nás autobus přivezl do malebné vesničky, a tím první turnus pod názvem Hawaii mohl začít.

Jako první se děti rozdělily do pokojů a následně do týmů, kde si zvolily název, vyrobily vlajku a celkově seznámily s pravidly. A jaké byly názvy týmů? Byly to Červené střely, Palmičky, Krakeni a Opičáci. Hlavním úkolem prvního týdne bylo zachránit ostrov před potopením.

Prvních pár dní teplota vzduchu neklesla pod 35 °C, tak jsme většinu času trávili na místním koupališti. To nám ale nevadilo, protože jsme měli možnost zahrát si vodní olympiádu, při které děti plnily různé úkoly, např.: kdo vydrží nejdéle pod vodou nebo který člen týmu nejrychleji přeplave bazén. Týmy získávaly během celého týdne body do celotáborové hry.

Druhý turnus byl ve znamení kouzel a kouzelníků. Všechny hry a úkoly souvisely s tímto tématem a děti se i při dopoledních vý-

kách naučily kouzlit. Stejně jako první týden byly děti rozděleny do týmů a pojmenovaly si své družstvo.

Nesmíme také zapomenout na letošní novinku. Druhý týden s námi jel i XXL oddíl, ve kterém posádku tvořily pouze děti ve věku 14 a 15 let. Celý týden měly vlastní program, spaly ve stanech a jedly z ešusu. Druhý týden jsme zakončili soutěží kouzelníků, při které si skupinky kamarádů nacvičily vystoupení a v podvečer ho předvedly.

Během dvou týdnů jsme nezapomněli ani na výlet do Police, táborák s kytarou, stezku odvahy a závěrečnou diskotéku.

V sobotu 13. července se už jen všichni sbalili a vyrazili domů. Věříme, že si každý užil tábor od začátku do konce, a těšíme se zase příští rok!

Michaela Bařinová

Kulinářské okénko

Letní květákový salát

Suroviny

1 květák
30 dkg celeru
15 dkg ementálu
2 rajčata
pažitka
petrželka
200 ml majonézy s jogurtem
sůl
pepř

Postup

Květák očistěte, omyjte a nakrájejte na malé kousky velké asi jako hrách. Přidejte nastrouhaný celer, na malé kousky nakrájený ementál, rajčata a jemně nasekané bylinky. Nakonec přidejte majonézu namíchanou s jogurtem, pokud vám nevdá, že salát nebude příliš držit pohromadě, můžete použít i jen bílý jogurt. Poměr surovin samozřejmě můžete libovolně upravit podle vlastní chuti.

Tvarohový letní koláč

Suroviny na těsto na formu o průměru 22 cm

100 g hladké mouky, 1 ks vanilkového cukru
250 g polotučného tvarohu
80 g másla, 1 vejce
100 g cukru krupice
2 lžice citronové šťávy
3 hrsti meruněk či jiného ovoce
tuk, hrubá mouka, 2 lžičky kypřicího prášku do pečiva

Postup

Troubu rozehejte na 180 °C. Všechny suroviny kromě ovoce dejte do mísy a ručním šlehačem je dobře promíchejte. Pak přidejte pokrájené a očištěné meruňky (v tomto našem případě) a těsto nalejte do vymazané a vysypané formy. Pečte asi 35 minut, nechte vychladnout můžete servírovat.

Dobrou chuť!

Rubriku připravila Lenka Grůzová

19. ročník
BĚH BOŘETICEMI
ZA BOŘETICKÝM
BURČÁKEM
12/10/2019
na sóle u KD
v Bořeticích

🕒 **14:00**
Závod dětí
🕒 **15:45**
Hlavní závod

Srdečně zvou:
Obec Bořetice
SDH Bořetice
SSRKH Bořetice
Běžecký klub Hodonín

www.boretice.cz
#behboreticemi

Myslivecké sdružení Bořetice

zve děti a rodiče na

přivítání nového školního roku.

Akce se uskuteční 7. září 2019 od 15 hodin
v areálu myslivecké chaty.

Občerstvení zajištěno,
s sebou si vezměte dobrou náladu.

Pozvánka na dětský bazárek

Srdečně zveme na podzimní bazárek dětského
oblečení a ostatních věcí pro naše ratolesti.

Bazárek se koná 14. 9. 2019
v KD v Bořeticích od 8 do 12 hod.

Těšíme se na vás.

SAMI SOBĚ

Hluchoněmý Václav

Byla to postavička spíše různorodá. Postava menší, na svůj věk mrštná, zarostlá, vždy však pečlivě oblečená. Bílá košile s rozhalenkou a černé kalhoty s koženým opaskem a přezkou, která se nosila ještě za první republiky.

Žil sám v malém domečku s pečlivě upravenou zahrádkou a lavičkou u dveří. Proč se mu říkalo, že je hluchoněmý, nevím, ale podivně mluvil a bylo na něm vidět, že i částečně neslyší. Byl velký srandista a neobešla se bez něj žádná zábava, ples, diskotéka, ani tehdejší čaje o páté. Všechno organizoval a uklízel, byla to prostě postavička, kterou měl snad každý rád a každý se mu snažil nějakým způsobem pomoci v jeho způsobu života.

Jeho ochota přesahovala i očekávání, když se na něj na hody obrátily stárky, měl právo zahájit tyto oslavy prvním tancem.

Nedávno jsem se dověděl, že byl i ženatý. Vzal si krásnou paní z Brna a ta mu na druhý den odjela a už se nikdy nevrátila. On neustále čekal, až do poslední chvíle – nevrátila se. V jeho pozůstalosti se našly fotky z mládí, které překvapily všechny. Coby mladý kluk projezdil celou Evropu. Hrál fotbal v Německu, Polsku, kde patřil mezi nejlepší, a nikdo to nevěděl, ba ani netušil. On se s tím nikomu nepochvánil.

Zemřel, ale zůstane i nadále postavou zábav a hodů v naší obci – Bořetice.

Další vzpomínku na pana Václava Šebestu naleznete na str. 53 (pozn. red.).

Vzpomínku sepsal Antonín Otáhal (†) cca v roce 2000

Foto: archiv rodiny Vyhňákovy

30 let od sametové revoluce - 30 let svobody a demokracie

Toto výročí se spojuje s datem 17. listopadu 1989, který je v dnešní době zapsán v našich českých kalendářích jako státní svátek, pod označením Den boje za svobodu a demokracii, ovšem se dvěma rozličnými anotacemi, z nichž jedna se vztahuje k uvedenému roku 1989, druhá však už k podzimu válečného roku 1939. Jak toto dvojité výročí vysvětlíme naší mladé generaci?

Dovolil bych si navázat v tomto případě na svou připomínku jiného smutného data z našich dějin, a sice na 15. březen 1939, o němž jsem psal v minulém čísle Bořetických listů. Ano, od toho chladného březnového rána jsme žili ve státě okupovaném nacistickým Německem. Avšak náš národ se nepoddal. Napětí v Praze se vystupňovalo na podzim toho roku. 28. října 1939 si studenti vysokých a středních škol v naší metropoli snažili připomenout bývalý státní svátek, den vzniku již neexistující Československé republiky, jejich demonstraci ale nacisté ostrou střelbou rozehnali. Jednou kulkou byl však

zasažen mladý student právnické fakulty, Jan Opletal (1915–1939). Ani krutý teror okupantů však nezabránil studentům na Opletalově pohřbu, **17. listopadu 1939**, protestovat proti nacistické zvlášti a nepsobodě. Mnoho studentů v Praze i v Brně bylo pak gestapem zatčeno a uvězněno v koncentračních táborech a české vysoké školy v celém Protektorátu byly uzavřeny. A ti studenti, kteří takovému osudu unikli, byli takzvaně *totálně nasazení*: museli si urychleně najít práci, přičemž jen manuální, v továrnách či v zemědělství, pro blaho Říše.

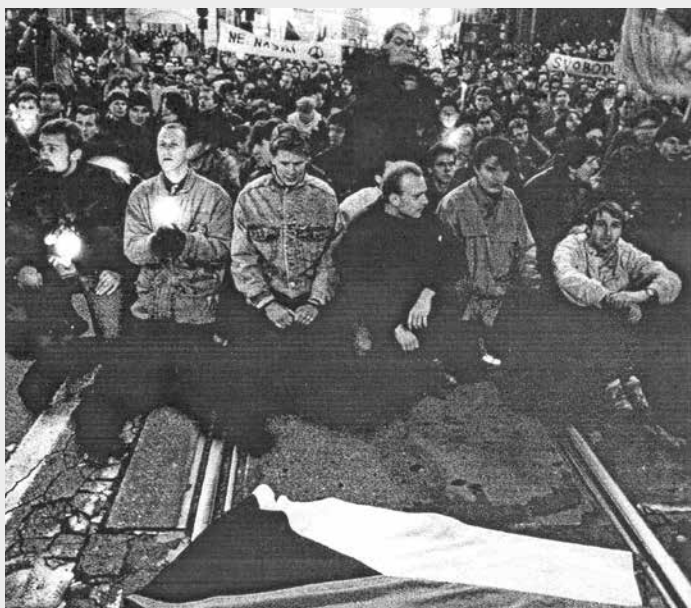
Po Osvobození v roce 1945 se 17. listopad začal nazývat *Mezinárodním dnem studentstva*. Jak patrně, z tohoto názvu se vytratil pojem svobody a demokracie. Nicméně studenti znovu otevřených českých vysokých škol si každoročně události krvavého podzimu 1939 pietně připomínali, alespoň v Praze, průvody, kladením věnců a veřejnými proslovy u Opletalovy pamětní desky na budově vysokoškolských kolejí. Tehdejší režim, strana a vláda to po celá desetiletí tolerovaly.

V roce 1989 jsme se stále ještě označovali jako Československá socialistická federativní republika s prezidentem Gustávem Husákem. Byla to doba již 20 let přetrvávající *normalizace*, která se přece jen asi od roku 1985 poněkud uvolňovala, a to v návaznosti na Gorbačova a jeho vládu v Sovětském svazu, přicházející s ideou *glasnosti a perestrojky*, což by se dalo vyložit jako reformace či přestavba dosavadního komunistického systému vlády, doprovázená uvolněním cenzury. Už dávno jsme však věděli, že takové usilování o *socialismus s lidskou tvář*, které jsme si před 21. srpnem spojovali s osobností Alexandra Dubčeka, není možné v praxi realizovat. Také nás na tyto smutné vyhlídky upozorňovali *disidenti a chartisté*. A nejenom oni, nýbrž i ta *Svobodka* (rozhlasová stanice Svobodná Evropa), kterou jsme v těch 80. letech poslouchali doma už docela nepokrytě, *na plné pecky* při otevřených oknech, i když jeden ze sousedů na poschodí byl *fízl* a v telefonním aparátu jsme měli *štěnici*. (Pokud mladý neúnavný čtenář nebude těm slovům v kurzívě dobře rozumět, připravím do dalšího čísla BL stručný slovník – jestliže mi to redakce dovolí.) Ostatně sousední „socialistické“ země, Polsko a NDR (východní Německo) se už koncem léta a začátkem podzimu 1989 vydaly cestou svobody a demokracie a my, Čechoslováci, jsme si připadali v těch dnech jako zatvrzelí stalinisté. Ve světě byly ovšem i horší případy, uvážíme-li červen 1989 v Pekingu, na náměstí *Nebeského klidu*, kde komunistický režim vyjel proti studentské demonstraci s vojenskými tanky. Počet obětí toho masakru není dodnes (kvůli cenzuře) přesně znám, odhaduje se však na 1 200–2 000.

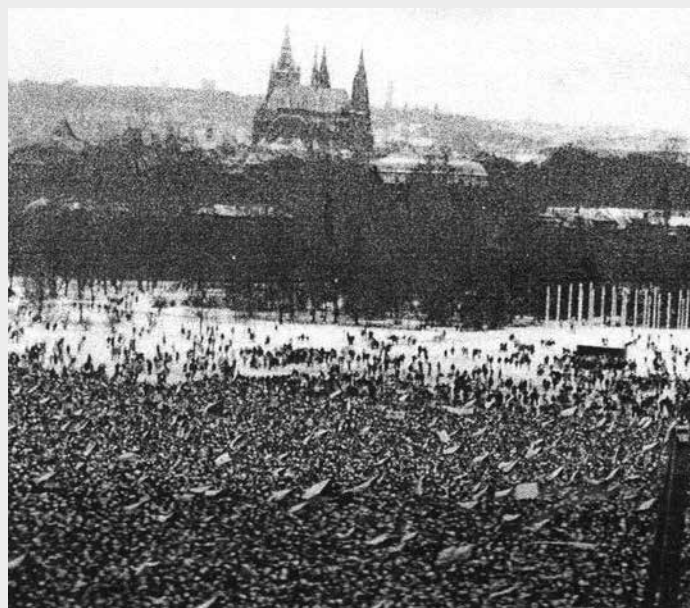
Mezitím, aniž bychom my, lidé na Moravě, něco tušili, studenti a ovšem i disidenti a jejich přátelé v Praze v tom roce několikrát proti režimu veřejně demonstrovali. V lednu 1989, jako upomínku Palachovy smrti uspořádali celou sérii demonstrací pod názvem *Palachův týden*. Další protikomunistická vystoupení, stále početnější opozice se

odehrávala na různých místech metropole v souvislosti s 21. srpnem 1968, v srpnových dnech a také 28. října 1989. Konečně pak v pátek 17. listopadu 1989, kdy se studenti sešli na pražském Albertově k povolené manifestaci na počest Jana Opletala a všech ostatních vysokoškoláků, kteří bojovali proti nacismu. Po slavnostních proslovech a zazpívání studentské a státní hymny zamířili na Vyšehrad, kde se pak rozhodli uspořádat pietní průvod, se svíčkami v rukou, do centra města. Ale tam, **na Národní třídě**, u Mikulandské ulice, jim cestu přehradili policisté (*pohotovostní pluk VB*) v helmách, se štíty a smutně proslulými obuškami. A tam se odehrála osudová řež, krvavá bitka policie s bezbrannými občany, studenty a studentkami. Ti se za sychravého listopadového večera zastavili na uvedeném místě, a protože jim *esenbáci* zahradili i únikové cesty do bočních ulic, stáli nehnutě, s rozžatými svíčkami a státními vlajkami a dali se opět do zpěvu státní hymny. To ovšem nezabránilo policajtům, aby takto demonstranty nezačali bít hlava nehlava a těm, kteří se holýma rukama bránili, nasadili pouta a odváželi je v přistavených policejních *antonech*. Když pak už na dlažbě ulice zůstalo ležet několik vážněji zraněných studentů, kolem kterých se shlukovali jejich zdravější a odvážnější přátelé, policisté odpochoovali.

My, s manželkou a synem, jsme přijeli tehdy už v pátek na víkend do naší chalupy s velkou kachlovou pecí, v Kunčičích pod Ondřejníkem. Venku bylo sychravo, tak jsme si zatopili, povečeřeli a usedli k televizi. Ale naše Československá televize nevyšílala ve večerních *Událostech* o shora uvedeném dramatu na Národní třídě nic znepokojivého. Svobodná Evropa však už téhož dne pozdě večer referovala o studentských protestech dost podrobně, uvedla však, že kromě mnoha zraněných se na Národní třídě našel i jeden mrtvý student. Tato zpráva, která byla pak později vyložena jako mylná, nás šokovala. A náš Daniel, jednadvacetiletý student Vysoké školy zemědělsko-lesnické v Praze, na to zareagoval po svém: sbalil svůj objemný batoh, s čistým prádlem a máminými buchtami, a utíkal k autobusu, aby stihl ještě noční rychlík do Prahy. O to bedlivěji jsme pak sledovali po návratu do Ostravy v následujících dnech a týdnech všechny relace z Prahy, Doma, kde jsme měli telefonní linku, jsme pak s napětím vždy pozdě večer čekávali na synovo volání ze studentských kolejí. Zúčastnil se totiž všech dalších listopadových demonstrací, těch na Václaváku (kde

Praha: Národní třída, 17. 11. 1989

Praha: Letná, 25. 11. 1989

k nim z balkonu vydavatelství Melantrich promluvil i Václav Havel) i těch čtvrtmilionových na Letné. Jako praporečník (se státní vlajkou) v prvních řadách průvodů, mu ruce bez rukavic mrzly na dřevěné žerdi, vydržel však až do konce a podal nám, svým rodičům, bezprostřední svědectví o těch historických událostech.

Jak víme, následovaly pak stávky všech studentů, vysokých i středních škol, k nimž se připojili také herci a ostatní pracovníci pražských divadel, ustavilo se Občanské fórum, jehož agitační trojice rozvázely rezoluce, letáky a plakáty s revolučními požadavky OF do jiných měst v republice, do škol i průmyslových závodů, na Moravu i na Slovensko, kde se zanedlouho vytvořilo obdobné občanské hnutí – *Verejnost proti násiliu*. Ve dnech 21. a 22. listopadu byla tato revoluce, jež byla západními novináři nazvána *Velvet Revolution* – **Sametová revoluce**, vážně ohrožena. ÚV KSČ dal totiž soustředit kolem Prahy početné jednotky Lidových milic a 23. listopadu dal tehdejší komunistický ministr národní obrany z příkazu generálního tajemníka ÚV KSČ, Miloše Jakeše, uvést do stavu pohotovosti vojenské posádky v Praze.

Snad počítal i s pomocí jednotek okupační Sovětské armády. Tato přání se mu však nespínila, a proto 24. listopadu Miloš Jakeš na svou funkci rezignoval. 25. a 26. listopadu probíhaly zmíněné manifestace na Letné a 27. listopadu proběhla po celé zemi generální stávka. Ještě v těch dnech bylo na základě jednání Občanského fóra (pod vedením Václava Havla) s dosavadní federální vládou dohodnuto o postupném přejímání moci. Už 10. prosince jmenoval dosavadní prezident G. Husák novou federální vládu v čele s Mariánem Čalfou a ještě téhož dne se sám vzdal svého úřadu. 28. prosince byl zvolen za předsedu Federálního shromáždění Alexander Dubček a 29. prosince zvolilo FS **Václava Havla** prezidentem Československé federativní republiky. V neuvěřitelně krátkém čase šesti týdnů se tak realizovala proměna komunistického Československa ve svobodný a demokratický stát. A to je odkaz 17. listopadu 1989 (třebaže sovětská okupační vojska setrvala na našem území až do června 1991).

PhDr. Antonín Grůza

Za Marií Kadlecovou (Dufkovou)

Motto: Dědinko má rodná, domove ty můj, útulná jsi, pohostinná, jak prostřený stůl.

29. dubna jsme se v krematoriu v Hustopečích rozloučili s naší občankou, výbornou zpěvačkou a textačkou paní Marií Kadlecovou.

Již v roce 1992 byl vyslán zpravodaj BL Staňa Petrásek k „oříšku“, aby vyzpovídal „tetičku“ Kadlecovou (Dufkovou), které kladl tyto otázky:

Jak to bylo, teti, na samém začátku Vaší tvorby. Kdy na Vás vlastně dosedly múzy?

Že ráda zpívám, to se nedá zapřít. Nedá se říci, že by na mne dosedly nějaké múzy. To všechno u nás bylo takové zázemí. Já jsem převzala jenom štafetu od své sestry. Tenkrát však tu byla skupina mladých

lidí, kteří pro kulturu v naší obci přímo dýchali. Dělalí to v přetěžkých podmínkách, ale nikdy o tom nahlas nemluvili. Patří jim za to dík. Snažíme se to udržet i nyní s naším vždy ochotným muzikantem Fanošem Podeštem. Rádi přivítáme dítě do života, zazpíváme na zahájení školního roku, na zlatých svatbách nebo na setkání se staršími občany.

Můžete nám trochu přiblížit svoji tvorbu. Naše čtenáře zajímá, kde berete inspiraci. Můžete nám prozradit recept?

O nějaké ucelené tvorbě nemůže být ani řeč. My se vždy sejdeme a podle programu, na který se připravujeme, uplatňujeme své nápady. Hledáme pro nás neznámé melodie a text se nám vyklube vždy z našeho prostředí. Dá se říci, že naše písničky piše život sám.

Myslím, že Vaším každoročně nejznámějším dílem je hodová zavádka. Nejvíce je očekáváno výstižné a vtipné popisování stárků a stárek. Čím více se v poslední době protahuje volení stárků, tím méně máte času na sepsání těchto veršů...

Zavádka je krásná a dlouhá historie, i když ji zpívají soubory v různých obcích. Původní sloka zní „Súdili se ti bořečtí s pánem“ a z toho vycházím. Na přání stárků skládám každoročně nové sloky, ale většina těch původních melodií, jako je „Dívča ze dvorečka, Orala orala...“ tam vždy musí být, ale nové texty nikdy nesmí urážet a být sprosté. Někjaké podklady o stárcích a stárkách máme. Přiznám se, že mne to baví, protože mám ráda mladé lidi. Člověk stárne, a už mu to méně myslí a méně vidí, ale plekné mladé lidi ráda vidím i bez brýlí. Ráda vám všem mladým vzkazuji: „Udržujte naše staré zvyky a alespoň jednou do roka si oblečte naše kroje. Hlavně však nepromarněte ani den svého mládí, protože mládí je v životě jen jedenkrát.“

Co říci k těmto krásným slovům závěrem? Snad jen to, že naše obec potřebuje nejen úspěšné podnikatele, nebo pro věc obce za-

Bořetický sbor pro občanské záležitosti (vítání občánek na začátku 80. let 20. stol.). Zleva: Terezie Pazderková, Jiřina Odstrčilová, Jaroslava Šnajdrová, Marie Kadlecová (u oříška), Jiřina Petrásková, Jarmila Nováková a Marie Kuchyňková. Doprovod: František Podešť. Děvčata v kroji: Tatiana Hříbová (nyní Maňková) a paní Olga Surmanová (nyní Tesárková).

Foto: archiv rodiny Vyhňákovy

pálené spoluobčany, ale také ty, kteří krásnou a krásně zazpívanou písničkou přinášejí úsměv sluníčka do našeho života. Děkuju paní Kadlecové i všem děvčatům z pěveckého kroužku za všechno, co pro kulturu v naší obci dělají. Přejeme jí pevné zdraví a aby ještě mnoho krásných písniček stvořila pro potěchu nás všech.

Toto napsal náš reportér Staňa Petrásek na služební cestě k „oříšku“, i když je tato zpráva stará již skoro 30 let. Skutečně za tu dobu napsala mnoho dalších textů i ve spolupráci se svou sestrou Jarkou Veselou anebo s hudebním skladatelem Antonínem Michnou. Některé melodie se hrají a zpívají dodnes. Má je v repertoáru i náš Svodničan. Přestože neznala noty, vděčí jí Kravíhorská republika za svou hymnu „Bořetické Kraví hory“. Napsala její text a nazpívala na magnetofon její melodii, té se ujala Tůfaranka ze Šakvic, provedla aranžmá a nahrála ji na CD. Dnes každé vystoupení a schůze Kravíhorců začínají zpěvem této skladby, a také na každém jejich plese je úvodní skladbou.

I když již dnes nemůžu přát Marii Kadlecové – „Zurce“, jak jsme ji říkali, hodně zdraví, jak to napsal ve zprávě náš reportér BL, přejeme jí, aby texty jejích písniček žily další desítky let. Čest její památce.

Václav Petrásek

Se smutkem v srdci jsem vyslechl zprávu, že zemřela paní Marie Kadlecová, kterou moje krojová generace znala jako „tetičku od oříška“. Paní Kadlecová milovala zpěv, kroje a tradice, byla autorkou krásných textů i melodií písní, které časem zlidověly a které s hrdostí v srdci zpíváme dodnes. Její zavádkové texty přinesly radost mnoha generacím zpěváků a krojové chasy. Za vedení obce, za všechny krojované (jejichž součástí se podvědomě pořád cítím) a za mužský soubor Svodničan Vám, milá tetičko od oříšku, děkuji za vše, co jste v životě pro obec a pro lidi kolem sebe udělala. Čest Vaší památce!

Jiří Michna, místostarosta

Za Ludmilou Procházkovou (Mlýnskou)

Další smutná zpráva přišla na obec a do redakce z Prahy. 11. dubna 2019 ve věku 79 let tam zemřela naše občanka, která psala do prvních Bořetických listů zejména své vzpomínky na dětství a Bořetice. Narodila se v roce 1939 do rodiny obchodníka Rudolfa Mlýnského jako druhá dcera. Pan Mlýnský měl obchod tam, kde je dnes vietnamský obchod. Po roce 1948 musel podnik zavřít. Ludmila chodila do základní školy v Bořeticích a poté do „měšťanky“ ve Velkých Pavlovicích. Kdo jste ji znali, věnujte jí tichou vzpomínku. Čest její památce.

První příspěvky do BL se jmenovaly „Návraty do dětství“. Přetiskujeme ten, který vyšel již v druhém roce vydávání BL, 6. července 1993: „Každý se rád vracívá alespoň ve vzpomínkách na místa, kde mu bývalo dobře, kde něco hezkého prožil. Pro mne k takovým místům patří rodné Bořetice, mám k nim velmi citový vztah. Vždyť zážitky z nejtěplejšího dětství se uchovávají v paměti po celý život, tak jak je každý v té době prožíval a vnímal. Takové je v sobě nosím stále – nefalšované a čisté, proto pro mne tak milé. Tatínek s maminkou, kteří nás obklopovali láskou a starostlivostí, rodný dům č.p. 276 s obchodem na rušné ulici, za domem zahrádka a cesta Pod zahrady. Vedla na Příhon mezi úzkými políčky osázenými obilím, kukuřicí, řepou a ovocnými stromy. Byla nám důvěrně známá, cítili jsme se na ní bezpečně. Zde jsem spolu s ostatními dětmi prvně spatřila růst obilí, vlčí máky, kookoly, chrpy a slyšela zpěv ptactva. U Kosíkové zahrady se zastavil snad každý. V jejím cípu přerůstaly přes plot maliny a tam také vždy vedly naše první kroky. Naproti na Šumberákově poli stával mohutný ořech, tichý svědek našich dětských toulek. Po celý rok jsme pozorovaly jeho proměny. Tato místa, až k Příhonu, jsme měly velmi rády. V Járku na Příhoně byla vždy čistá voda, která tam vytékala z melioračních trubek a tekla od Žlebů. Po bouřce jsme stavěly hráze a pozorovaly žáby. Rostlo tam hodně kvítí – podběl, sedmikráska, šalvěj, zdobily jsme kříž, který stál na travnaté

ploše a dával tomuto místu s Járkem zvláštní ráz. Zde se také rozdělovaly polní cesty různými směry. Někdy jsme chodily společně s rodiči některou s polních cest dále – až k Bílovicím, nebo až na Úlehle a na Kopečky. Procházkou touto krásnou přírodou, provoněnou dozrávajícím obilím a jetelem, při nichž jsme si vyprávěli a zpívali, nás velmi těšily. Dodnes si na tyto vycházky za letních podvečerů ráda vzpomínám a ta láska k polním cestám a obilným polím mi zůstala.

Tato nádherná příroda, stromy obtěžkané ovocem, teplé podnebí, plno hodných a štědrých lidí, hezké kroje a písničky, které jsme tak často doma a rády zpívaly, to byly Bořetice našeho dětství.“ Ludmila Procházková (Mlýnská)

Václav Petrásek

Obchodnice paní Mlýnská s jednou ze sester naší dopisovatelky.
Foto z archivu kronikáře.

Základní škola a Mateřská škola Bořetice, okres Břeclav, příspěvková organizace

Cestujeme rádi!

To byl název celoročního projektu v ZŠ a MŠ Bořetice ve školním roce 2018/2019.

A skutečně byl celý rok naplněn zážitky z cestování. V září společnou školou u moře na italském ostrově Elba. Dvěma cyklovýlety – podzimním do Velkých Pavlovic a jarním na rozhlednu v Kobylí. Navštívili jsme skanzen ve Strážnici, vydali jsme se pěšky na Vrbici, vlakem do Kobylí. V květnu žáci základní školy poprvé absolvovali školu v přírodě v Radějově a žáci pátého ročníku navštívili zámek v Židlochovicích. Žáci se zúčastnili turnajů v základních školách ve Velkých Pavlovicích a v Kobylí. Na dopravním hřišti v Hustopečích proběhla dopravní výchova a v červnu pátáci vyrazili na tradiční exkurzi do Prahy.

Všichni žáci pracovali pilně jako včeličky, a to po celý školní rok. Největší pochvalu zaslouží naši prvňáčci, kteří se pod vedením třídní učitelky Dagmar Zemanové naučili pěkně číst, psát i počítat.

Druháci jsou moc šikovní nejen sportovci, ale i čtenáři a počtáři. Už jsou to velcí a ostřílení školáci, tak svoji třídu přenechají budoucím prvňáčkům a od září se přestěhují do podkroví.

Třetáci jsou pěkně živí, protože je jich nejvíc, ale zároveň jsou i pracovití. Čtvrtáci už budou příští rok na naší škole nejstarší a určitě zvládnou všechny své úkoly. S pátáky jsme se loučili na školním závěrečném vystoupení. Byli a jsou skvělí, šikovní, pracovití, komunikativní, byli dobrou partou a kamarády. Všem pátákům přeji na druhém stupni i víceletém gymnáziu hodně úspěchů. Již teď se těšíme na naše nové prvňáčky, kteří byli v červnu panem starostou slavnostně pasováni na školáky.

Děkuji všem za zvládnutí školního roku 2018/2019. Rodičům i prarodičům děkuji za perfektní spolupráci. Našemu zřizovateli děkuji za celoroční podporu a vstřícnost, především pak za instalaci klimatizace v podkrovních učebnách, kterou žáci v tropickém konci školního roku opravdu velmi ocenili.

Všem dětem, rodičům, pracovníkům školy a čtenářům BL přeji pěkný zbytek prázdnin a krásné léto.

Mgr. Ivana Macháčová, ředitelka školy

Mateřská škola

Haló, děti, pojd'te sem, objevíme spolu zem... zaznělo jak na školní akademii, tak i na pasování školáků, protože objevování a poznávání je pro děti přirozené, přínosné a obohacující.

V letošním roce jsme mimo objevování prováděli různé aktivity přímo v naší obci, jako bylo např. sázení lípy k výročí republiky, akce „Uklidme Česko“, návštěvy firem, poznávání historie a významných míst v obci (Bořita, Rasovna, Jan z Nepomuku...) a vydávali jsme se i do okolí.

Navštívili jsme Sonnentor v Čejkovicích, domovinku v Němčičkách, Ekocentrum a pekárnu ve Velkých Pavlovicích, zahradní centrum a zámecký park v Lednici, zoologickou zahradu a lanové centrum v Hodoníně, divadlo v Brně, kamarády z MŠ Vrbice a Němčičky a prošli se nejen autobusem, ale i vlakem.

Kde se děti cítí nejlépe, kde byly a kam by se rády podívaly, vypovídá naše anketa.

Kde jsem byl/a:

V Rasovně, v Němčičkách, v Pavlovicích, v Rusku, na horách, v Kobylí – stárkou, v Japonsku, byl jsem na fotbale, v Česku, v Praze, na akademii, u moře, v Americe, na bazéně (skočil jsem do velkého bazénu s plavátkama), s karavanem se koupat, v zoo (byly tam žirafy a ta koza)...

Kde se mi nejvíc líbí nebo líbilo:

V Legolandu, v Egyptě, v obchodě, tam, kde vozím Karolínku, jak venčím pejsky, v bazéně, v lese i doma v bazéně, u tatky i v Rakousku na koupališti, na koupáku, nejvíc doma se zvířátky, na hodách – jak jsem byla stárkou, doma, když skládám bugynu, i na zahradě, kde dělám parkur, pod vodou, mně se líbí v Legolandu – sice jsem tam nebyl, ale líbí se mi tam.

Kam bys chtěl/a jet, kam by ses chtěl/a dostat:

Do Prahy, já bych chtěl s celou rodinou na pláž, s kolem na sólo, na bruslích na sólo, za tatkou, s tatkou do Francie, do Číny za pandama, s tatínkem do Německa (on tam jezdí), kamionem až do Hustopeč, na hranolky na Mlýn, do Anglie pro plyšáky (abych je nemusel objednávat), s bráchou k Ostravě, s dědou, babičkou a tatkou a mamkou do Chorvatska, do Rakouska, do Ameriky, někam, kde jsou počítače, do Prahy (koupit něco), do Prahy k moři na lodi, do měničského bazénu (protože tam dosáhnou až metr na zem).

Až budeš velký, jaký si koupíš dopravní prostředek:

Popeláře, fáro, baboráka, kolobku, tank, traktora, velký řídicí Porsche, sportovní kolo.

Zpracoval kolektiv učitelek MŠ Bořetice

1. třída

Báseňka na prázdniny.

Zamykám, namykám první křídlo,
přes sešit i bílou křídlo.

Písmena, háčky, čárky, křížky,
všechno co jsme četli v knížky,
jedničky, dvojky, trojky, nuly,
které jsme psali na tabuli.

Ležte, knížka mebojte se,
na podzemí umova rozdeme se
otevřem klíčem naší školou
a budeme nas všichni spolu!

Teresa Kemplová

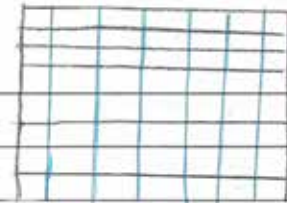
Na louce je veselo
Kdo tu hraje na housličky?
- Corček je ten malíčký
Kdo tu hraje na basu?
Emelák hrací na chasu.

A kdo tu tak pěkně spívá?
To je včelka rozmaršlá!
Na louce to pořád říje,
někdy se při tom pije.

Nikola Lechá

O míči

Já sportuji hodně rád
s míčem a jsem vždy kamarád.
Tenis, fotbal, odbojení,
to je pro mne dovolení.

S míčem já si poradím
a jenom vám porádím,
že hodně rád sportuji.
Míči já prostě miluji.

Nikolás Glosa

Cervence prázdniny
Kdo je u řeky cervence
umamná to prázdniny.
Je to místo bere školky,
ale masí idiny.

Když jsem všude další
to jsou také prázdniny.
Cervence však toho jména
sám v roce je jediný.

Berenka Valová

Přádniny jsou sadry

Přádniny jsou sadry
celi: lito předmámi
na tábor a koupaliště
nebo jin na dědké křiště
uše se moc těšíme
ušet si to umíme!

Andra Kempl

Ne musíme se učít

V mlhavé dálce viskalo učení
škola šit není to mučení.
přádniny samapno učení
sluníčko a vodu rádi máme.

Matěj Kocourek

Do práce se dala křída,
vácu šitě poslouhají,
houba, šakule a křída,
při práci jim pomáhají.

Nella

2. třída

2. třída

Všem čtenářům Bořetických listů přejeme
MIKY pěkné prázdniny,
krásem dovolenou
a veselé body.

Veronika
Anita
Kateřka
Jarda
Sarka
Alex
Katalin

Proč chodíme do školy?

Kdybychom nechodili do školy, byli bychom hlupáci. Abychom nebyli hlupáci. Naučíme se něco. Abychom byli chytrí. Abychom se naučili psát, počítat a číst. Abychom se co nejvíce naučili. Abychom se naučili nové věci.

Já ve škole rád/a?

Ano, protože jsme společně šťastní. Ano, škola mě baví. Ano, protože tu mám kamarády. Ne, hlavně v úterý. Ano, protože máme naši paní učitelku. Ano, protože mě to baví. Jo, protože tady znám kamarády.

Co máš ve škole nejraději?

Tělocvik, protože mám rád sport. Hody a naši paní učitelku. Matematika a družina – počítáme a hráme si. Přestávky, výpravku, pracovky, družinu. Angličtina. Baví mě družina, tělocvik a matematika.

Jak se chováš ke svým spolužákům a spolužáčkám?

Slušně. Hezky. Kamarádsky. Dobře.

Co ti ve druhé třídě nejvíce pošlo?

Kamolí. Paní učitelka. Nevím. To, že se učíme počítat do 100.

Jak hodnotíš školní vystoupení v kulturním domě?

Bylo to super. Všechny třídy byly super, úpeř. Nejvíce se mi líbila 5. třída. Naše a přítelkyně vystoupení a jak s námi tancovala paní učitelka. Líbily se mi všechny třídy: nejvíce Soňtarka, lítká, Pinda a Milpušič. Líbila se mi Soňtarka a to, že jsem se mohl napít. Všechny se mi líbily.

Jak se připravuješ do školy?

Otežu si pastelky. Udělám si úkoly a pak mně to maminka zkontroluje. Otežu si tužky a pastelky. Uklízím alkovku. Sama si udělám úkoly a pak pozvím. Píkně. Šim.

Jak pomáháš rodičům?

Umírám nádobí. Uklízím si pokoj a vysílám myčku. Děním si sváčinu. Vysvětlím. Pomáhám uklízet, dělám svatečky a masky. Hrabě. Šim se vším.

Co nejraději děláš ve volném čase?

Hraju florbal. Jim. Odpovídám, svačím. Jdu ven a dívám se na tablet. Povídám si s někým, hraju si. Jezdím na kole. Dívám se na televizi a jsem venku.

Těšíš se na prázdniny? Na co nejvíce?

Až budu škatat do burény. Až pojedeme na dovolenou. Ano, na kamarády. Až pojedeme do Chorvatska a na vlně. Ano, těším – na svůj mládek. Na narozetiny.

KE JHA L

SPÁČ

SILÁK

TR NOUS

Školní družina

Ani jsme se nenadáli a je tady léto a s ním spojené prázdniny. V družině jsme stihli hodně aktivit sportovních, tvořivých i zábavných. Před koncem školního roku jsme si vyšli na zmrzlinu, promítali jsme pohádky a taky jsme byli pilní jak včelky, když jsme krásně uklidili všechny hračky a celý prostor školní družiny.

Všichni se už moc těší, jak budou skotačit v bazénu, jak pojedou k moři, nebo si jen tak budou užívat dny volna s maminkou, tatínkem a mnozí i s babičkou či dědečkem nebo jiným členem rodiny.

Proto všem za školní družinu přejeme hlavně bezpečné a spokojené prožití letních prázdnin.

Mgr. Radka Šebestová , vedoucí školní družiny

Ukončení školního roku

Závěrečný koncert žáků pana učitele Jakuba Kostrhuna

MŠ v zahradním centru Lednice

3. třída

Mé přání, na léto...

jet do Egypta, letět do moře
 jet do Chorvátska, mít vlastní honě, jet na koni
 jet do Akvafalku, mít kotáča, jet do Tů Baněk
 jet do Slovénsko, jet na chatu, jet do Chorvátska
 jet na vodu, koupas se ve vlnave,
 Přání předání přejí 3. třída

4. třída

ŽÁCI 4. TRÍDY

U prázdnin pojedeme do českého raja do dětského campu Sedmihory. Je tam hodně škol a sámka je tam i rybník a hodně aktivit. Pojdeme i do Mladého na bobování do campu Linaol. Navštívíme i Taneční zemi a frolo se do Sedmihor, moc šišim. Janu Tihovčkov!

Projezdíme do Afriky a za to u nás bude na prázdninách u hobra laký. Letat chvilku.

Pojdeme na koupaliště a močnádě Braky a Karlův moat u na orby. Ale dojde se všimne a budeme si chat v barinu. Klára Džáková

Tylo prázdniny pojedeme na chatu. Ať pojedeme a šatby, budu spát u balné ky. Budeme se koupat v barinu. Uě se šišim k sestřenici. Bude tam mande. Šmára Týsková

U prázdnin pojedeme na fotbalový. Bude štít hurnky a hůlka. Šišim se na koupališti v Němčičích a... Nicolaus Džáková

Na prázdniny se šišim protože budem... prodtit do Němčič na koupališti. Měša Kuchák

U prázdnin pojedeme autobusem do Itálie. Už se šišim na moře, budu vybořit. Lukáš Buchta

Letor do Bena... se na koupališti Nicolaus Džáková

Ješim ce na prázdniny, pojedeme k moři abychi aby tam byla písčová pláž. Měša Mikulík

5. třída

Prázdniny

V prázdninách pojedeme na lázeň. Po lázních pojedeme s rodinou do Itálie do města Macchiusico. Už se těším k moři a na výlet do olivové Itálie budu už po kšé. Potom pojedeme k babičce a dědovi do Fatic. Pak bude volno, kámen volna a pojedeme na druhý lázeň. Po lázních mám tři dvanácti narozeniny. Už se těším na oslavu.

Simon Buchla

Prázdniny

Těším se už na prázdniny pojedeme na prázdniny potom pojedeme k babičce. Budeme jezdit na výlety. Už se těším k babičce pomáhat rodičům. S rodiči a s bratry budeme jezdit do tanečních na korpulitě.

Richard Ševčík

Prázdniny

Mám se těšit na prázdniny, protože opustím školní učitelku, abych se mohl vrátit k babičce. Řeknu jí, že jsem 29. srpna pojedeme na lázeň. Kdovím a budeme do vyjetí. Dědi se těším na Babičku, protože mám krásný výhled a na kšé. Pak pojedeme na prázdniny. Prázdninách pojedeme k babičce a dědovi na kšé, kde si budu vykládat v bari. To jsou moje prázdniny.

Adela Fehová

Prázdniny

Vě škole a mi líbat říjdu do Babky a abadnie. Za chvíli budou prázdniny, na které se moc těším. V prázdninách určitě pojedeme do Itálie na bazén. V bazénu si dám občerstvení. Nejvíc mi chutná vanilková omáčka a dobrý kšéporý langet.

Joni Matějovič

Prázdniny

V sobotu 15. srpna pojedeme do Velké Bářovce, kam budeme s rodinou abadit lázeň. Těším se, že pojedeme pojedeme na lázeň, ale ještě nemám na jazy. Potom budu jezdit na korpulitě a sáňat si s kamarády. Na lázeň pojedeme pojedeme učitelkou na dva velké kšé. Jedem kšé ve Lgově a kšé v Baci.

Ela Bášov

Prázdniny

Na prázdniny se moc těším. Pojedeme na prázdniny k babičce a dědovi na výlety. Ale netěším se na jedno. A to je, že opustíme učitelku školu Bořetice. Bude se mi sáňkat po prázdninách učitelkách. Pojedeme také ke kšé a pojedeme ven.

Michaela Svátova

Sběr starého papíru

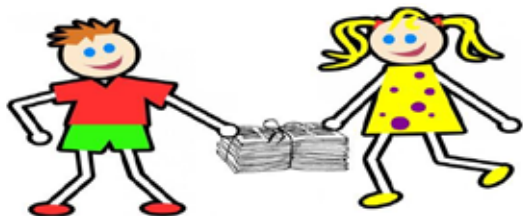
Děkuji všem dětem z mateřské školy, žákům ze základní školy, rodičům, firmám i jednotlivcům za sběr starého papíru. S výsledky soutěže ve sběru starého papíru se můžete seznámit na webových stránkách školy www.skolaboretice.cz.

Nejlepší sběrači z mateřské školy byli odměněni výletem s občerstvením. Jednotlivé třídy obdržely finanční odměny dle umístění, za které třídní učitelky nakoupily po domluvě s rodiči odměny pro žáky. I letos jsme získali finanční odměnu ve výši 5 000 Kč za nejvíce nasbíraných kilogramů v přepočtu na jednoho žáka. Tato částka bude během prázdnin převedena na účet školy. Zbylé finanční prostředky jsou každý rok použity na nákup hraček, školních potřeb pro děti i žáky v ZŠ a MŠ Bořetice.

Mgr. Ivana Macháčová, ř.š.

NEJLEPŠÍ TŘÍDY VE SBĚRU PAPÍRU 2018-2019

		CELKEM
1. MÍSTO		
	4. TŘÍDA	844 kg/1 žák 6 753 kg
2. MÍSTO		
	2. TŘÍDA	509 kg/1 žák 3 564 kg
3. MÍSTO		
	1. TŘÍDA	502 kg/1 žák 4 018 kg
4. MÍSTO		
	3. TŘÍDA	366 kg/1 žák 5 485 kg
5. MÍSTO		
	5. TŘÍDA	213 kg/1 žák 2 340 kg

Výlet do Prahy

V pátek 7. června jsme se stejně jako pátáci každým rokem vydali na výlet do Prahy. Vstávali jsme brzy ráno a ve 4.05 jsme plni očekávání odjžděli. Do Prahy jsme dorazili kolem 8. hodiny, vystoupili z autobusu a spěchali do Valdštejnského paláce, kde sídlí Senát ČR. Tam na nás čekala paní průvodkyně, která nás seznámila s historií paláce a provedla nás pro veřejnost přístupnými místnostmi.

Odtud jsme šli do Parlamentu České republiky, ve kterém zrovna probíhalo jednání. Tiše jsme sledovali hlasování poslanců. V poledne jsme na nádvoří Pražského hradu zhlédli výměnu hradní stráže a spěchali jsme k orloji, abychom viděli, jak hodiny odbíjí 13 hodin.

Odpoledne na nás čekalo překvapení. Metrem jsme zajeli do Hostivaře, kde jsou ateliéry televize Nova. Měli jsme zde domluvenou prohlídku a všichni jsme na vlastní oči viděli, jak se točí seriály. Naše putování jsme zakončili na Václavském náměstí pod sochou svatého Václava na koni. Potom jsme se metrem přepravili ke Kongresovému centru Praha. Tam už na nás čekal pan řidič s autobusem a vyrazili jsme domů. Cestou jsme si udělali zastávku u McDonalda, kde jsme si koupili občerstvení a jeli domů.

Přesto, že jsme byli všichni pořádně unavení, vraceli jsme se plní dojmů z krásného výletu, na který budeme všichni rádi vzpomínat.

Žáci 5. třídy

Dne 1. září 1939 začala druhá světová válka

Nechce se člověku ani věřit, že od té doby uplynulo už dlouhých 80 let. Ano, žili jsme již od jara v Protektorátu, byl začátek září a nám, školákům, skončily velké prázdniny. Byl jsem tehdy osmiletý a toho dne jsem postoupil už do třetí třídy obecné školy. Měl jsem sváteční dlouhé manšestrové kalhoty (jimž se říkalo *sometové*), upevněné tmavými šlemi (*šráky*), bílou košili a hnědé kožené střevíce. Naším třídním učitelem byl v tomto školním roce pan učitel Miloš Šolle. Naše třída byla tentokrát v přízemí staré školy. Ve tři čtvrtě na osm nás pustili dovnitř. Na každé lavici byly urovnány dvě hraničky učebnic. Otevřel jsem tu s titulem *Čítanka pro III. ročník obecné školy*. Zhrozil jsem se, kolik tam bylo oprav, provedených černými razítky. Například v článku *Naše vlast* bylo hned v prvním řádku začerněno slovo *Československo* a nahrazeno širším sousovlím – *Protektorát Čechy a Morava*. Pan učitel nám to hned vysvětlil: že nové učebnice nestihli ještě vytisknout. A potom nám vážným hlasem řekl, abychom se řádně učili a slušně se chovali, protože doba je vážná, na sever od nás, v sousední zemi, která se nazývá Polsko, začala válka.

Co se vlastně stalo toho 1. září 1939? V učebnicích dějepisu najdeme možná pouze jednu větu o tom, že armáda nacistického Německa vpadla s tanky a děly do Polska, dosud samostatného, zatímco stovky jejich letadel bombardovaly polské hlavní město Varšavu. To všechno jsem se já, školák z chalupy za humny v Bořeticích na jižní Moravě, dovídal ovšem až mnohem později, postupně a pak se všemi podrobnostmi a souvislostmi, z knih českých i polských, ba i přímo v té hrdinské zemi tak brutálně napadené. Při jednom z četných zájezdů do Polska jsem se ocitl také v Hlivicích (*Gliwice*, před válkou *Gleiwitz*), na místě, kde dnes stojí vysoká anténa polského rozhlasového vysílače. Polská státní hranice s Německem, která se potom po válce posunula daleko na západ až po linii řek Odra–Nisa, se před tím osudným datem táhla pár kilometrů východně odtud. A 31. srpna 1939 tehdejší vysílačku německého rádia (*Rundfunk Schlesien*) „přepadl“ oddíl nacistického *Wehrmachtu*, esesáci převlečení do polských uniform Tato fiktivní provokace byla jen záminkou k vyhlášení války, o které nikdo netušil, že zachvátí prakticky celý svět a neskončí dřív než za šest let. Také si jen málokdo povšiml, že 23. srpna 1939, tedy pouhých osm dnů před německým vpádem do Polska – uzavřel tehdejší Sovětský svaz (z přímého popudu J. V. Stalina) s hitlerovským Německem smlouvu o neútočení a rozdělení Polska, která se obvykle nazývá *paktem Ribbentrop-Molotov*. Ta nešťastná smlouva, na níž se sovětský vůdce Stalin velice spoléhal, nebyla však po 18 měsících dodržena: Hitler jej totiž neobyčejně překvapil, když 22. června 1941 vpadl s obrovskou armádou do Sovětského svazu.

Tak se tedy psaly velké dějiny, historie druhé světové války. Mně, tehdy osmiletému školákovi, hned nedošlo, co válka vůbec znamená. Nevěděl jsem, jak si po skončení tohoto prvního válečného tažení (skončilo 5. října 1939) Hitler se Stalinem rozdělili území poraženého Polska. Netušil jsem, že Rudá armáda obsadila celý pruh východního Polska na linii Grodno–Lvov, přičemž obě jmenovaná města připadla navždy (?) k Sovětskému svazu, a že NKVD (ministerstvo vnitra SSSR) dá ještě před zmíněným německým útokem na území obsazeném

Sověty, u města Katyň povraždil přes 12 000 zajatých polských důstojníků, kteří uprchli před nacistickým terorem na východ. Postřehl jsem však, že v našem Protektorátě se rozmáhá nacistická propaganda a v rozhlase i v novinách vládne tuhá cenzura. Pravdivé informace o válce, o hospodářské situaci i o politice se šířily *šeptandou*, od ucha k uchu, z rozhlasové stanice britské BBC (české vysílání *Volá Londýn*) až k nám, kteří jsme doma svítili ještě petrolejkou, a proto jsme neměli ani rádio. Poražené Polsko se stalo jednou z provincií Třetí říše, pod názvem *Generální gouvernement*, v novinách o ní psali dokonce jako o Velkoněmecké říši.

Bořetičany ovšem v té chvíli zajímalo víc nové, už přidělové hospodářství, potravinové a jiné *lístky*, stále upadající kurs české koruny (nebyla to už Kč, ale pouze K) čili stoupající inflace, a zvyšující se předepsané *kontingenty*, povinné dodávky zemědělských produktů – obilí, mléka, vajec, vepřového sádla a kůže, vinných hroznů a podobně, státu, tedy Německé říši, neboť Protektorát byl už docela její součástí. V té naší malé zemi, menší než dnešní Česká republika, byly zrušeny politické strany, volby i sněmovna a občané byli lákáni do jediné povolené české organizace, *Národního souručenství (NS)*, jehož barevně smaltovaný odznak nosili hrdě v klopě kabátu. Starostou v naší obci byl v té pohnuté době Josef Frolich z domu č.p. 3 v *Dědině*. Všechno, co připomínalo předmnichovskou svobodnou republiku, bylo zakázáno nebo upraveno. Státní vlajka byla změněna na prapor s bílým, modrým a červeným pruhem, z někdejší hymny se mohla zpívat jen píseň *Kde domov můj*, bez té slovenské části. Loajální učitele naproti tomu nutili, aby nás, studenty učili zpívat hymnu německou – *Deutschland, Deutschland, über alles in der Welt...* (Německo, Německo nade všecko na světě). Masarykovy pomníky (např. ten hononínský) byly strženy a z bořetické nové školy zmizel nápis *Masary-*

Válka – po náletu (kresba V. Sivka)

kova jubilejní... Naproti tomu se všude zaváděly dvojjazyčné nápisy, vždy nejprve německý, pak teprve český (*Boretitz – Bořetice*). Byla ustavena důkladná evidence osob, dospělí obdrželi červenou knižičku občanské legitimace a pracovní knížku. V té první našla policie doklad o vašem trvalém bydlišti, v té druhé o vašem zaměstnání. Začaly postihy Židů (omezování jejich podnikání, zavírání obchodů) a posléze i cikánů. Obojí skončili v koncentračních nebo alespoň v mírnějších pracovních táborech. To vše bylo doprovázeno obudnou nacistickou propagandou, čpící antisemitismem a rasismem.

Ve stínu toho útlaku se však rodil mohutný český odboj. Nejznámější a počtem členů nejrozsáhlejší byla od prvních dnů okupace *Obrana národa*, vedená důstojníky bývalé československé armády. Jejimi členy byli především bývalí vojáci, ale i příslušníci inteligence, studenti, učitelé a kněží, Sokolové a skauti, bohužel často brzy odhalení nacistickým gestapem (*Geheime Staatspolizei*), poté uvěznění v některém z německých koncentráků (*Konzentrationslager*) nebo po krátkém soudu hned popraveni. Jedním z vůdčích činitelů tohoto *druhého odboje* byl generál Alois Eliáš, předseda protektorátní vlády, který dokázal svou odbojovou činnost utajit před gestapem po celé dva roky okupace, až do podzimu 1941. Tisíce Čechů i Slováků, opravdových vlastenců, bojovaly však za naši svobodu v zahraničí, nejprve ve Francii a Velké Británii, pak v severní Africe a později také v SSSR. Válka, která začínala dobytím Polska, pokračovala potom nacistickým vpádem do Dánska a Norska na jaře 1940 a v létě toho roku porážkou Belgie, Holandska, Lucemburska a Francie. Hitler sám nazval tyto agresivní akce *Blitzkriege*, bleskovými válkami. V červnu 1940 začala válčit po boku hitlerovských německých vojsk také fašistická Itálie v čele s Benitem Mussolinim.

A od podzimu 1940 zahájilo německé letectvo masivní, téměř každodenní bombardování Londýna a celé Anglie. *Bitva o Velkou Británii* trvala až do května 1941. Už tehdy se v řadách britských letců výtečně při obraně ostrovů uplatnili také českoslovenští letci. Mnozí za to zaplatili svým životem.

Až dosud jsme mluvili především o expanzi nacistického Německa do jednotlivých evropských států. Avšak ve starších učebnicích najdeme i skrovné zmínky o tom, že Rudá armáda vstoupila již 17. září 1939 na shora zmíněné území východního Polska a připojila je k sovětským republikám – Běloruské a Ukrajinské, jejichž součástí zůstávají podnes. 30. listopadu 1939 zahájil pak SSSR, který měl od srpna toho roku zajištěna záda smlouvou o neútočení s Německem, válku proti Finsku. Trvala až do 12. března 1940 a jejím důsledkem byla anexe (násilné připojení) pobaltských států – Litvy, Lotyšska a Estonska k Sovětskému svazu. Součástí stalinského impéria zůstaly všechny tři země až do rozpadu SSSR v roce 1990. I to byl důsledek druhé světové války.

Tato válka, jež vypukla onoho 1. září 1939, předčila svým rozsahem, nelidskými krutostmi i délkou první válku světovou. Skončila v Evropě až 8. května 1945, ale na Dálném východě teprve 2. září 1945, skoro na den přesně, po šesti letech trvání. Zanechala po sobě na 50 milionů mrtvých, 35 milionů raněných a nezměrný počet zrušených měst, vesnic i menších osad v Evropě, Asii, severní Africe i Oceánii. Odehrávala se ovšem nejen na zemi, ale i ve vzduchu, ba i na všech světových mořích, na Atlantiku i na Pacifiku. Mezi miliony obětí nechyběli ovšem ani vojáci ze zbývajících kontinentů, Ameriky a Austrálie. Na rozdíl od první světové války jsou v tom hrůzném počtu zahrnuti nejen vojáci, ale většinou civilisté – muži, ženy i děti. Proto se nazývá někdy i válkou totální. S vědomím těchto všech skutečností musíme si ji i po tolika desetiletích připomínat a doufat, že to byla válka poslední.

PhDr. Antonín Grůza

Prameny:

ČEJKA, Eduard, RICHTER, Karel. *Historické události – druhá světová válka*. Praha 1979.

ENCYKLOPEDIE českých dějin. Praha 2010.

Variace na letní téma

Oldřich Damborský (1999)

Vysoká bílá oblaka,
kymácející se túje opodál,
ta věčná touha tuláka
posunout se zase o kus dál.

Purpurové máky v poli,
vlnící se zlaté obilí,
ať se trápíš pro cokoli,
odplave jednou tvoje hoře.

Osamělý dub solitér
v lužní savaně stébel,
nikdy nezahazuj svůj kvér,
i když ti dá Bůh svůj befel.

Bílá pleť podobna alabastru,
útlý stonek jejího pasu,
vtipný musí být tvůj nástup
a ona ocení kolibří jemnost tvého jasu.

Vinaři

Oldřich Damborský (1998)

Za sebou nechali vinici
obdělánu jako zahrádku,
poslední šplíchání bude
po hodech.

Teď na borku žárovka svítící,
předtím zazpívali zavádku,
až se napíjala tvář
a dech.

Teď na sóle přitakávají životu
a tancují z plných sil,
vínečko teče proudem a hvězdná noc
řekou tmy.

Zapomněli na kdejakou trampotu,
co zablácených bot den nanosil,
nevolají o slitování ani o pomoc,
kdo byl na hodech,
ten rozumí...

Hody za války

Nadešel čas bořetických hodů. V mé mysli se vybavují vzpomínky, jedna za druhou. Z hodů předválečných nezapomenu na ty, které se konaly v roce 1936. Konaly se, jak bylo odedávna zvykem, na hliněném, krásně udusaném *sóle* za obecní hospodou. Bylo nádherné slunné léto, a aby se při tanci *pod máj*u tolik neprášilo, pokropil čas od času obecní bubeník pan Damborský přesušenou hlinu z velké zahradnické konve vodou z panské studny. Ty hody si pamatuji proto, že naše tetička Růžena nebo snad i strýc Jura (ve skutečnosti můj prastrýc) nás, děti Jožky Grúze pěkně podarovali. Dokonce se postarali o to, aby nás, tři kluky ve svátečním oblečení, příležitostný fotograf *vyfotil*. Stalo se tak u velkých dřevěných vrat Čačíkova gruntu.

Já jsem však nechtěl vyprávět o zmíněných předválečných hodech, kdy bylo podél silnice v oblasti Multně a u dvora soustředěno mnoho cukrářských krámků, stánků se *suvenýry* a perníkovými srdci a taky *komediantská* maringotka s kolotoči a houpačkami. Nejlevnější byl dětský kolotoč, který poháněli lidskou silou – větší kluci ho zdarma roztáčeli v nevelkém ochozu uprostřed, zatímco děti zaplatily za jízdu na hřbetě dřevěných koníků nebo v labutí sedačce jen desetník. Za dvacetník (*za šestku*) byly houpačky nebo také jízda na řetízovém kolotoči, který byl poháněn už elektromotorem. Ještě bych mohl popsat, kolik stály různé druhy laskomin a cukroví, zvláště ty, které jsme jako děti milovaly. Ale to skončilo nedlouho po okupaci Československa, ne však hned v roce 1939. Konec našim radovánkám učinilo nejprve zavedení potravinových lístků v říjnu uvedeného roku, když nacisté přepadli Polsko, čímž začala druhá světová válka.

Vstupňování všeho zla začalo však v Protektorátu až s příchodem „zastupujícího říšského protektora“ R. Heydricha v září 1941. Ještě koncem toho roku začaly v rámci hitlerovského *Endlösung* (konečné řešení) deportace Židů a v první polovině roku 1942 také deportace cikánů (Romů). Mimoto byla českému obyvatelstvu zakázána veřejná shromáždění, průvody a slavnosti. A dopad tohoto zákazu pocítili od jara 1942 i Bořetičané. O Velikonocích nesměl tradiční slavnostní průvod při Vzkříšení vykročit ven z kostela. Ještě víc to bylo znát o Božím těle. V ten den chodíval slavnostní průvod s korouhvemi ve všech liturgických barvách, v němž čtyři obecní radní nesli nebesa (baldachýn), pod nimiž kráčel pan farář Drábek v pluviálu, se Svátostí oltářní v monstranci v rukou, od hlavního oltáře kostela, kolem Staré a Nové školy do Dědiny až k Floriánku. Před knězem šla ve dvojstupu školní děvčátka, družičky, s věnečky na hlavách a s košíčky, ze kterých vyhazovala na cestu růžové a kopretinové květy nebo jen okvětní plátky. Průvod chodíval „zelenou alejí“, vytvořenou z mladých břízek, doubků, habrů a lípek, zaražených v několikametrových odstupech kolem dotčené silnice. To vše tedy od počátku roku 1942 zcela odpadlo. A podobně to bylo v den svatoanenské pouti. Poutníci z Velkých Bílovic, Vrbice, Kobylí, Němčiček a odjinud mohli se vypravit do Bořetic jen individuálně nebo v malých skupinkách, bez korouhví, bez kněze, a slavnostní mše se musela konat jen uvnitř kostela. Ani zvony na kostelní věži nezvonily – byly už dávno (od Velikonoc) zrekvírovány (až na malý „umíráček“) pro válečné účely.

Týden po pouti se měly konat tradiční hody. Stárci se o tom už dávno radili s panem starostou Frolichem. Bylo přece jasné, že tu třídní tradiční slavnost nemohou uspořádat jak obvykle, na obvyklém místě, ve středu obce, u obecní hospody. Výsledek mě, jedenáctiletého žáka velkopavlovické *hlavní školy*, mohutně překvapil.

Vybrali k tomu místo dost odlehlé – *za tihelnú pod Kravíhorama*. Ano, tehdy ještě stála na levém, jihozápadním konci dvouřadové osady podkravíhorských sklepů, po pravé straně *nadveselské* cesty, ještě zachovalá cihlová *kruhovka*, cihelna s vysokým komínem, jejíž provoz byl ovšem počátkem války zastaven. A při ní stála nízká zděná chalupa, kdysi určená pro cihláře a jeho rodinu, dlouhou dobu však již obývaná cikánskou rodinou Malíků, v tom roce, po odvezení jejich obyvatel do koncentráku, byla ovšem už neobydlená a očividně chátrala. Nu, a za tou cihelnou byl ještě původní *hliník*, s kolmou několikametrovou stěnou, před níž se rozprostírala vodorovná, i když už zčásti křovinami zarůstající rovinka, kde se před časem vyráběly vepřovice, určené k vypálení v té cihelně. Bořetická chasa i se stárky se tam dost nadřela, než uvedené místo krásně urovnala, válcováním, střídavým políváním vodou s plevami a opětným udusáváním upravila na opravdové *hodové sólo*, v němž uprostřed vztyčila pořádnou *máju* a po straně vybudovala pódium a *búdu* pro muzikanty. Směrem k cihelně postavila chasa další zelený přístřešek pro hosty, s lavicemi a výčepním stolem. Nábytek, lavice, stoly a židle pro muzikanty si stárci dovezli z rodinných *presůzů* nebo z obecní hospody. Museli ovšem vyřešit také osvětlení. Protože rozvod elektřiny nebyl do nedalekých sklepů ještě zaveden, svítilo se povoznickými lucernami, petrolejkami, z nichž jedna nebo dvě byly zavěšeny ve výšce asi dvou metrů na máji (nezapomeňme, že za války platil nekompromisní příkaz zatemnění, kvůli hrozbě leteckých náletů).

Takové byly válečné hody, samozřejmě bez cukrářských krámků a komediantů. Ale abych nezapomněl, ty hody v letech 1942, 1943 a 1944 se musely obejít také bez obvyklého průvodu při chození pro stárky, kdy stárci s hudbou a s ostatní krojovanou chasou doprovázejí každou stárku i sklepnici od jejího rodného domu až pod máju na *sóle*. Takový průvod by mohl také vzbudit nežádoucí pozornost četníků. Nejbližší četnická stanice byla tehdy ve Velkých Pavlovicích, ale šušovalo se mezi lidmi, že pan starosta Frolich má všude známé a že se s četníky dohodl, aby se po tři dny hodů Bořeticím vyhýbali. Avšak i tak to byl podnik dost riskantní, zvláště v tom prvním roce 1942, v čase heydrichiády, i když jsem byl mladíček v pubertálním věku, neodolal jsem a při pondělní *zavádce* jsem to místo, kudy jsem normálně chodíval za rodiči do našich vinohradů ve *Veselých*, navštívil. Byl to pro mne zážitek téměř romantický. Slunko zapadalo za vinné hory a hudba tu zněla jaksí jinak než u rovinaté Multně, velebně, vzorně. A měl jsem o ty mladé, vyšňořené a bezstarostně zpívající lidi trochu strach – vždyť ta dechovka byla slyšet až u nádraží

(ne)Zapomenutí legionářští „bráškové“

Spolek vojenské historie Valtice vydal již druhou knihu Mgr. Františka Trávníčka o našich legionářích pod názvem (ne)Zapomenutí legionářští bráškové. První vyšla v roce 2018 a mapuje legionáře z Kloboucka, druhá letos o velkopavlovické oblasti.

Z té první, která vyšla ke 100. výročí ČSR, přetiskujeme se svolením autora stránku o našem legionáři, který se narodil v Brumovicích a svůj život dožil v Bořeticích. Stránky a legionáře řadil autor podle místa narození, proto je Jindřich Halm v knize o Kloboucku. Někteří dříve narození si Jindřicha Halma pamatují jako staršího bělovlasého pána, který žil se svou sestrou, paní učitelkou Halmovou na „halmovém“ v dnešní ulici Školní na křižovatce pod kostelem. Mgr. František Trávníček o něm napsal:

„Halm Jindřich Igor“

Legionář ruský, Česká družina, štáb 1. střelecké brigády, praporčík, osobní číslo 19 403.

Narozen na č.p. 140 v Brumovicích dne 1. srpna 1883 Jindřichu Halmovi, národnímu učiteli na místní škole, a Antonii, manželské dceři Jindřicha Hrdličky, hostinského v Tvrdonicích. Otec narozeného Jindřicha pocházel z učitelské rodiny, Jindřichův děd František byl učitelem v Uherčicích. Absolvoval čtyři třídy gymnázia obchodní akademie v Brně v roce 1901. Svobodný, odveden do armády v roce 1904. Sloužil v rakousko-uherské armádě u Pěšího pluku č. 58 v hodnosti kadet. Povoláním byl obchodník, od roku 1901 až do roku 1914. Nejdříve u firmy Ernestine Kulka, sklad železa a kovů, továrna na stroje a kotlárna v Přerově jako česko-německý korespondent, později jako účetní až do prosince 1903. Poté nastoupil do firmy na kopy Franz de Paul Schröckenfux Rossleiten (Horní Rakousy) jako česko-německo-ruský korespondent, později jako účetní a disponent, a to až do konce roku 1907. Výjimku v tomto období byla jeho jednorozhodná prezenční služba jako jednorozhodný dobrovolník. Po návratu z vojenské služby pracoval nadále v Horních Rakousích a poté přešel k firmě Compagnie franco-russe des Ciments Portland, která jej od prosince 1907 vyslala do cementárny v Gelendžiku u Novorossijska, Černomořská gubernie. Po dobu jednoho roku zde pracoval jako účetní, později jako vrchní účetní a vedoucí kancelá-

ře, a to až do 31. května roku 1914. V době vyhlášení Velké války pobýval v Rusku (Gelendžik, Černomořská gubernie), a to jako samostatný obchodník – majitel dřevařského obchodu v Archipo-Osipovce u Tupse, částečně ještě během svého působení v předchozím zaměstnání, do 4. září 1914 jako samostatný obchodník.

Jindřich Halm byl jedním ze zakládajících příslušníků České družiny v Rusku, v Kyjevě. Přijat byl 4. září 1914, zapsán k 1. rotě České družiny jako střelec, prostý voják, přestože absolvoval výcvik jako jednorozhodný dobrovolník ještě v rakouské armádě. 9. října byl odeslán do frontového pásma, a to v rámci III. armády. V prosinci 1915 byla Česká družina přejmenována na Československý střelecký pluk. Jindřich Halm byl převeden do 5. roty 1. střeleckého pluku, později převeden do 2. pluku a štábu 1. střelecké brigády, a to až do 26. listopadu 1917. Od 6. května 1916 u 2. československého pluku jako správce kanceláře pluku. K 8. 12. 1916 byl na vlastní žádost převeden k řadové službě a přejmenován na řadového vojína. Stejný den byl jako kadet rakousko-uherské armády přejmenován na praporčíka a zároveň přidělen ke štábu brigády jako pomocník brigádního pobočníka pro správu hospodářských částí štábu.

Dne 6. prosince 1916 přijal pravoslaví a s ním jméno Igor. Dne 24. března 1917 byl označen pobočníkem hospodářské části brigády a zároveň vymazán ze seznamu 2. pluku. Koncem roku 1917, 28. listopadu 1917, obdržel sedmítýdenní dovolenou, kterou odjel prožít na Kavkaz do Archipo-Osipovce u Gelendžiku, kde měl před válkou svůj obchod s dřevem, jehož se vzdal a narukoval do České družiny. Situace na frontě se během jeho dovolené rapidně změnila následkem bojů mezi bolševiky a místními vládami na Kavkaze. Byl odříznut od možnosti navrátit se zpět do evakuovaného československého zahraničního vojska, které z Ukrajiny mířilo přes Bachmač do hloubi Ruska za účelem evakuace do Francie. V důsledku odříznutí na Kavkaze probíhajících boji, (jako ruský důstojník) tyto boje považoval za ukončení své vojenské činnosti v rámci zaniklé ruské armády.

Jindřich Halm s manželkou Dragou, foto Drtikol Praha 1928.

Jindřich Igor Halm s rodinou – zleva sedící matka Antonie, otec Jindřich a sestra Anna, foto C. a k. Dvorní atelier Rafael.

V lednu 1920 byl jako československý občan repatriován do Československé republiky, a to z Novorossijska přes Bulharsko. Po svém návratu byl 17. května 1920 demobilizován. 1. září 1920 vstoupil do služeb nového státu, konkrétně do služeb ministerstva zahraničních věcí. Byl přidělen k vyslanectví Československé republiky v Bukurešti v Rumunsku jako účetní. Dne 1. ledna 1933 byl povýšen na kapitána, určená vojenská jednotka Hraničářský praporek č. 3.

K 31. prosinci 1933 byl propuštěn z branné moci po splnění branné povinnosti. Jako úředník oddělení 1/4 MZ ukončil v březnu 1941 likvidace inventáře bývalých zastupitelských úřadů ČSR a dnem 31. března 1941 byl přeložen prostřednictvím Ministerstva obchodu do výslužby. Po zbytek německé okupace nebyl v soukromé ani jiné službě. Po osvobození nabídl své služby znovu Ministerstvu zahraničních věcí, které jej však vzhledem k věku odmítlo znovu zaměstnat. Další osudy nejsou známy." Toliko František Trávníček.

Vážení dříve narození občané. Jako kronikář mám velkou prosbu. Kdo z vás znáte další osudy Jindřicha Halma až do jeho smrti v Bořeticích, prosím o informaci o posledních letech jeho života.

Doplňuji tento životopis o fotografie, které jsem dostal od Františka Pazderky, který pracoval jako hlídač v JZD a který je našel na skládce v areálu JZD. Tam bylo vyvezeno při vyklizení pozůstalosti z domu, kde Jindřich Halm dožil, velké množství písemného materiálu a fotografií, které měly být odvezeny do okresního archivu. Některé fotografie přetisknul i pan Trávníček ve své knize. Jedny jsou velmi vzácné, neboť je dělal nejznámější fotografický ateliér z Prahy, Drtikol. Další fotografie jsou z ateliérů C. a k. Dvorní ateliér Rafael v Brně, Ateliér Klinik.

Václav Petrásek

Poděkování paní Strakové

V posledním čísle BL jsem přetiskl fotografii starších manželů po skončení obřadu „obnova manželských slibů“, která byla pořízena u dveří staré hasičské zbrojnice. Požádal jsem čtenáře, zda někdo tyto manžele pozná.

Ihned se ozvala paní Straková od nádraží, kterou jsem navštívil. Paní Straková měla připravenou tu stejnou fotografii, několik dokumentů (rodné a úmrtí listy) a vyprávěla mi toto: „Na fotografii jsou František Procházka z Němčiček, narozený roku 1860, který zemřel roku 1947, s manželkou Rozálií Procházkovou, rozenou Peciválovou ze „Štarviček“, narozenou v roce 1862. Žili na čísle 128 (Kocmánkovo). Měli spolu 11 dětí. Prvním dítětem byla Marie Jánská, narozená roku 1885, která se provdala v roce 1926 za Eduarda Bauera.“

Paní Straková také vyprávěla o jejich seznámení, a to, že spolu chodili jen velmi krátce. Pan Procházka chodil za slečnou Peciválovou do „Štarviček“ pěšky a snad jen několikrát. To se mu nechtělo, a tak se rozhodl, že si ji raději vezme, a byla svatba.

Václav Petrásek, kronikář

Fotografie asi z roku 1934 a kopie dokumentů jsou uloženy v archivu jednotlivin obce.

Umělecké styly Oldřich Damborský (2004)

Jdu zase s černým psem až k úpatí lesa,
prošel jsem hadem prašných serpentýn,
a vzduch mi voní jako malíři terpentýn,
omamný a sladký až po blankytná nebesa.

Vidím ve stromech všechny styly umění,
gotické štíhlé topoly se vzpínají k nebi,
barokní buky o svém údělu ani neví,
secesní břzy čekají na soumraku zatmění.

A já, novoromantik s maskáčovou čepicí,
klaním se Chagallovy houslistům – skřivanům,
přemýšlím, že se brzy k nirváně dostanu
a projde mnou láska, podobná vánku i vichřici...

Letní bouřka Oldřich Damborský (2001)

Zase žhne vzduch nad asfaltkou u benzinky
a vlčí máky hoří ve vlejícím zlatém moři,
do tmavých plodů dozrávají červencové bezinky,
skřivani se modrojasnému nebi zase koří.

Jdeme cestou mezi poli a vinohrady
až k vrcholu altánku pod vyhlídkou,
náhle jsou oblaka jako velké šedé hrady
přelétla holubice se stéblovou snítkou.

Snad se chystá k bouřce na nebesích i ve mně,
bouře smyslů a líjak kapek rozjímání bude ševelit,
však říkáš: Dotýkej se mých rtů i snů jemně,
lásko, v mém náručí se můžeš před bouřkou skrýt.

Hody v našem kraji

Nemyslím v této chvíli na celý kraj Jihomoravský, ale pouze na náš region, který bývá z hlediska národopisného nazýván krajem *hanácko-slováckým*, z hlediska nářečí však krajem *dolským*. A v poslední době vymysleli přibližně pro tento mikroregion jméno *Modré Hory*, což učinili v narážce na charakteristický produkt naše vinařského kraje, a tím jsou zvláště modré odrůdy, jako Frankovka, Rulandské modré, Portugal modrý a podobně. Ať tak či onak, chci si v tom textu jen trochu zauvažovat o hodech v Bořeticích a jejich okolí.

V bořetickém kulturním kalendáři jsou hody snad největším svátkem roku. Jako všude jinde, i u nás se hody slavily v návaznosti na svátek patronky našeho chrámu. Jen si přečtete, co o tom napsala před 120 lety vám dobře známá spisovatelka z Kobylí, Augusta Šebestová:

Hody. /.../V Bilovicích slavijú na Panenku Marii, co je v září. V Bořeticích na sv. Annu. V Čejkovicích tak jak v Bilovicích. V Kobylú po sv. Jiří a po sv. Martinu tu nedělu. V Malých Němčičkách po sv. Hantonínkovi a po sv. Martinu. V Pavlovicích po Panence Marii, co je v srpně. Na Vrbici po sv. Jiljí. V Rakvicích mají salátový, dyž kvete slak po sv. Janu v červenci, a kateřinský. Enom v M. Štarviškách slavijú císařský.

Na Vrbici je tuze veselo. Tam prej dyby stařučkej stasřeček plata se držel, už chodil, jak říkáme, na posledních nohách, na hody mosí cifrovat. To prej tancuje každej.

Císařský hody držijú enom ve Štarovičkách. A v Kobylú slavijú dvoje hody. Jarní sú víc na parádu, podzimní tak pro tech starých, tí si rači dobře popijú, na podzim je taky tej drůbeže a nekdy aji vínečka do heku.

Týdeň lebo 14 dní před hody zahráváme hody, máme muziku a večír volíme stárkú. /.../ Indá byli všady čtyři stárci, včil sú nekde enom dvě. Sklepníkem je dycky loňskej první stárek. Stárci sú na to, aby celej rok pořádali chasu. Dyž sú stárci spořádaní, je aji chasa v pořádku. Chodijú o povolenú k muzice a nosijú korúhve na procesťjú.

Stárci si sami vyberú stárky, vezne si každej tú svú, ale mosijú si jich od rodičů vpytat. Dyž mu ju pro nějakú věc nedajú, vezme si sestru lebo sestřenicu za stárku, aby ju nepohněval... (Lidské dokumenty, s. 153 a 154)

Tyto řádky z pera naší někdejší krajanky paní Šebestové, rozené Bezděkové, svědčí o tom, jak velkou pozornost věnovali naši předkové největšímu svátku v roce – hodům. Autorka to zapsala tak, jak jí o tom povídaly místní ženy – pamětnice. Jsou to ovšem také svědectví o době, v níž náboženství mělo daleko významnější postavení než dnes. Tehdy lidé v našem kraji věděli z paměti, kdy je který svátek. Pro současné čtenáře nicméně připojuji tento přehled: Kobylí – sv. Jiří – 24. dubna, sv. Martin – 11. listopadu, Vrbice – sv. Jiljí – 1. září, Bořetice – sv. Anna – 26. července, V. Pavlovice – Nanebevzetí P. Marie – 15. srpna, Němčičky – sv. Antonín Paduánský – 13. června, sv. Martin – 11. listopadu, V. Bílovice – Narození P. Marie – 8. září, Rakvice – sv. Jana Křtitele – 23. června atd.

Bořetická chasa, tedy mládež, zejména mužského rodu, dobře věděla, kdy se pořádají tradiční hody v sousedních obcích. Na tu neděli si připravila selský povoz, takzvaný *žebříňák*, do kterého zapřáhla pár

koní od některého sedláka v dědině, vůz i koně vyzdobila chvojmí, umělými květy a pentlemi a hurá na hody! Obvykle se zpěvem dorazili až k tanečnímu parketu v dotyčné obci. Tamní stárci je obvykle přátelsky uvítali a dali jim *vytroubit sólo přespolní*. Příště zajeli k nim ti hostitelé a oni jim to uvítání splatili podobně. Tak se bořetičtí mládenci seznamovali s přespolními děvčaty – až z toho bývaly svatby. V opačném případě, když chlapci hodně popili, bývaly z toho rvačky, ba až krvavé bitky, jako ta z roku 1777, když se na bořetických hodech porvali šohaji z Pavlovic a z Kobylí...

PhDr. Antonín Grůza

Jak jsme študovali na škole měšťanské

V Bořeticích chodí žáci pouze do páté třídy školy obecné. Do měšťanky pak chodíme do sousedních Velkých Pavlovic, kam jezdíme místní lokálkou. Má prosím parní lokomotivu, jež mocně dýmá s vagony zvanými dřeváky. Někteří hoši, již jsou sportovně založení, s oblibou čekají u hospody. Jakmile vlak zapíská u větřáku, vyrazí na běh stíhací. Zpravidla dobíhají na poslední chvíli a musí naskakovat za jízdy, za což jim pan průvodčí hrozí prstem a začne jich pronásledovat, aby je vytahal za uši. Oni prchají a je to pro ně další druh sportu. Když si pak pan přednosta stěžuje ve škole u pana ředitele Ptáčnicka, tento se chytá za hlavu a volá: „Já se z těch Bořečáků snad zblázním.“

My hoši z naší party k nim ovšem nepatříme. Ne že by se nám to nelíbilo. Nemáme však čas, neb si musíme psát na nádraží domácí úkoly. Tyto píšeme ve spěchu a všichni šplhouni jsou povinni nám dávat opisovat, páč jinak by měli po ptákách. Naše holky nám dávají také opisovat, ty, co nejsou u nás hloupé užalované nány, a s těma se prosím nekamarádíme. Někteří hoši hledají i jiný druh sportu. Jdou si například „jako“ koupit lístek, načež praví: „Zpáteční lístek na Vrbici aj s rychlíkovým příplatkem.“ Pan výpravčí Bdinka mu pak odpoví: „Nemám, ale mohu nabídnout volským potahem do Němčiček.“ Směje se a kluk je zklamán, neb mu špás nevyšel.

V Pavlovicích na zastávce je lesík. Zde hráváme s velkou vášní fotbal nebo si hrajeme na četníky a zloděje či na válku. Tak se zde neustále ozývá trr a ratata. V zápalu boje se nám často stává, že nám ujede vlak. To potom musíme jít pěšky přes kopec. Nám to nevadí, neb s oblibou provádíme inspekci broskví, třešní, angreštu a jiných plodin, zda již dozrály. Pokud nás nějaký strýc přistihne, řve na nás hrozným hlasem a chce nás pronásledovat. Hrozí na nás, ale má to marné, neb my jsme v běhu trénovaní v tělocviku panem učitelem Svobodou, kdežto on se svým pupkem ne.

Týdenní žakovská jízdenka stojí tři koruny. My je raději utratíme u cukráře pana Haimrle za mejdlíčka, zmrzlinu, lízátko a jiné slasti života. Pak jsme ovšem nuceni jezdit vlakem načerno ukryti na záchodě. Pan průvodčí nás dobře zná, pronásleduje nás a my v děsu prcháme, by jsme nebyli vytaženi za uši. Utíkáme z vagonu do vagonu. Průvodčí za námi, a když doběhneme do posledního, jsme dostiženi. Průvodčí na nás mluví přísným hlasem, ať předložíme průkazky. My pak, že jsme je zapomněli doma, načež nás rafne za ucho, my preventivně ječíme a on pak praví, že si zasloužíme rozsekat, poscat a zakopat, a že kdyby měl v každé stanici takové raubíře, tak by se musel zbláznit a ze zoufalství skočit pod vlak. My ječíme ještě víc, neb víme, že je to pro něj zábava a nesmíme mu ji kazit. Načež přijedeme do Pavlovic, on nás musí pustit a hrozí nám, ještě jednou a my jsme rádi, že to máme za sebou.

Za třídního v šesté bé máme pana učitele Svobodu. Je mladý, sportovec, hezký a ostříhán na ježka. Všechny naše holky jsou do něj bláznivě zamilované, ale on to táhne s paní učitelkou Juráčkovou. Má červenou motorku jawu tři sta padesát. Když si veze paní učitelku, tato sedí za panem učitelem a tulí se mu k zádům. Holky to žárlivě sledují a Pavelková pravila svojí kamarádce Novákové, že nechápe, co na té krávě vidí. Ostatní holky souhlasně přikyvovaly a my pak na to, kdo ví, kam ji asi veze, a holky že myslíme jenom na blbiny a byly našťvaný.

V jazyku ruském nás vyučuje pan učitel Andrej Kopinec. Je postavy vysoké, původně ruský voják, mluví přízvukem, hlasem hromovým. Facky však nedává, jenom tahá za kotletky a dává záhlavce, což se dá vydržet. Bydlí na bytě u Pavelků. Jejich Andula pravila o přestávce kamarádce Anežce, že se toho Ondry vůbec nebojí, a kdyby si na ni troufl, tak mu klidně hodí tady ten květináč na hlavu a liskla by ho, až by si sedl. Nevšimla si však, že Kopinec stojí za ní: „Có že bys mě hódila na hlavu,“ zařval pan učitel. Načež ji rafnul, přehnul přes první lavici a holou rukou ji nařezal na prdel. Pan učitel má u nás velký respekt, proto ho raději nedráždíme. Když je pak nějaký hoch příliš neukázněný a paní učitelka si s ním neví rady, zavede ho do kabinetu k panu učitelovi Kopincovi. Ten na něj zařve hlasem mocným, dopleská ho těma svýma záhlavcama a hoch pak odchází do třídy spokojený, neb je polepšený.

V hodinách zpěvu nás vyučuje paní učitelka Kynická. Zpívají především holky, neb my hoši mutujem a paní učitelka praví, že bručíme jako medvědi. Načež vyvolala Mirka, aby něco zazpíval. Tento pravil, že zpívat nebude, neboť se stydí, a paní učitelka na něj: „Jen se nestyď, hochu, a zazpívej nám například Orala, orala, sivýma volama.“ Mirek na to zahuhňal: „Nebudu a nebudu.“ „Tak nám alespoň přednes nějakou báseň,“ vzdala to paní učitelka a pokynula mu, ať začne. Mirek se způsobně uklonil a začal: „Cyril vyryl, hovno vyryl. A ještě umím. Nevěsta a ženich, hovno je po nich. Sím víc neumím.“ Načež paní učitelka vyvrátila oči v sloup a ukázala mu, ať si jde sednout a příště se vystříhá těch vulgarismů.

Paní učitelku Mastíkovou máme všichni rádi. Učí nás přírodopis, dějepis a pracovní výchovu. Jsou to předměty nevýznamné, neb se z nich dostávají maximálně trojky a to se dá vydržet. Paní učitelka nás oslovuje. „Prosím, prosím žáci a žákyně, uklidněte se, dnes budeme probírat láčkovce.“ Nám to bylo s Lojzou jedno, neb jsme spolu hráli šprtec, a nějací láčkovci nás nevzrušovali. Vedle nás seděli Bůček s Jardou, již hráli lodě a také je nějací láčkovci nezajímali. Tak i jiní slušní žáci si našli svou zábavu, pouze šprta Horáček a ta nána Pavelková seděli způsobně s rukama za zády a pozorně sledovali výklad. Někteří žáci z nudy si trhali listy ze sešitu a vyráběli letadla hrajíce si na válku. Paní učitelka pravila. „Prosím už toho mám dost. Za trest půjdete odpoledne pracovat do školní zahrady,“ a tak nám sklaplo.

Školní zahrada je za kostelem a je pečlivě obdělávána. Na starosti jí má paní učitelka a pan učitel Lacina. Je tam také včelí úl. Pan učitel nám ho otevřel a my jsme zvědavě sledovali to včelí hemžení. „Podívejte se, chlupci,“ začal nám vyprávět. „Zde ta velká včela je královna. Ta pouze klade vajíčka do buněk. Ty se vyvinou v larvičky. Tyto malé včeličky jsou mladušky. Ty jen krmíš svoje mladší sestřičky a některé pak jen královnu. A pohleďte, každá včelička přilétá a na nožičkách má košíčky plné pylu, z něj vyrábí med. My lidé o ně pečujeme a oni se nám odmění nejen medem, ale také opylují květy, z nichž pak plody vyrostou, jež lidé pro radost života užívají.“ My všichni hoši raubíři jsme kol pana učitele stáli, pozorně ho sledovali a cítili, jak nám do duše ukládá života poznání. Vůbec nám nevadilo, že jsme vlastně po škole a za jeho vyprávění jsme mu byli vděční.

NOVINKY Z KRAVIHORSKÉ KRAJINKY

Co to je oranžové víno?

Oranžová se považuje za čtvrtou barvu vína a dá se říct, že se jedná o protipól růžových vín a klaretů. Ty se vyrábějí z modrých hroznů bez nakvašení, nebo jen s krátkou dobou macerace. Proto se do moštu ze slupek neuvolní mnoho barviva a tříslovin a vína zůstávají světlá, svěže ovocná. Oranžová vína se vyrábějí z bílých hroznů, kdy rmut zůstává při alkoholové fermentaci spolu s moštem i několik týdnů. Stejně jak je tomu u vín červených.

Ve srovnání s konvenčními víny jsou vůně a chutě oranžových vín hodně odlišné. Oranžová vína jsou nyní velkou módou a zájem o ně výrazně vzrostl. Proto se na vlně jejich obliby často vezou i vína, která tomuto jménu nedělají zrovna dobrou reklamu. Místy lze ještě narazit na vína vadná, která se snaží vadu zakrýt pouhým „příběhem“, že jde o přírodní oranžová vína. Svět oranžových vín je velmi pestrý a představu o tom, jak by mělo „správné oranžové víno“ vypadat, mají velmi často rozdílnou nejen konzumenti, ale i vinaři. Výrobní postup oranžového vína nelze jednoduše srovnat s výrobou běžných druhů vín. U klasických bílých vín se zpravidla nechává kvasit jen vylisovaný mošt, zatímco veškeré ostatní části hroznů jsou odpadním materiálem a ihned se od moštu oddělují. Naproti tomu oranžová vína získáme z totožných bílých či růžových hroznů tak, že mošt necháme v dlouhodobém kontaktu se slupkami a často i s třápinami. Velkou alchymii je právě to, jak dlouho ponechat mošt v kontaktu se slupkami, zda a jakou část třápin použít. V mém případě (před zahájením výroby v roce 2014) jsem se rozhodla nepořizovat mlýnkoodstopkovač, a veškerá sklizeň se tedy pošlape nohama a rmut nakváší s celým podílem třápin.

Základní podmínkou k tomu, aby se dalo udělat dobré oranžové víno, je zdravá surovina. Více než u konvenčních vín je zde nutný důraz na stoprocentní zdraví hroznů a co nejekologičtější způsob jejich pěstování, jelikož jsou v dlouhodobém kontaktu s moštem i slupky. I samotný výrobní proces se snaží oprostít od zbytečných zásahů. Vína tak jsou často jen minimálně sířena (některá vůbec) a lahvována bez předchozího čeření a filtrace, samozřejmostí je kvašení s původními kvasinkami a prakticky nulový zbytkový cukr. Vzhledem k dlouhé maceraci jsou tato vína robustní, vyznačují se vysokým obsahem fenolických látek, především tříslovin a flavonoidů.

Od pradávna po současnost

Přestože je oranžové víno patrně jedním z nejstarších známých druhů vín, tradice jeho výroby byla po dlouhou dobu omezena na Gruzii. Jedna z pradávých technologií, kterou začali oprašovat autentisti,

biodynamici a jiní nadšenci, využívá katechynský způsob výroby. Do amfory zvané kvevri se dají zralé hrozny, nádoba se utěsní a zakope do země. Pak už je to jen na přírodě a hrozny postupně překvasí na víno. Takto vyrobené víno má specifickou barvu, vůni i chuť. Protože jde o tradiční způsob výroby starý více než 7 000 let, nechali si jej Gruzínci zapsat mezi nehmotné dědictví organizací UNESCO.

Výrobní postup oranžového vína u nás zatím není ukotven v zákoně. Existují ale nepsaná pravidla, která by se při výrobě měla dodržovat.

- použití hroznů, které nebyly ošetřeny systémovými postřiky, pouze kontaktními, které jsou určeny pro hospodaření v ekologickém režimu,
- dlouhé macerování rmutu se šťávou s následnou alkoholovou fermentací bez přístupu vzduchu s následným zráním na kalech,
- pokud možno bez použití síry a s úplným vynecháním dalších chemických látek při následném školení vína,
- hotové víno se nečirí a nefiltruje. Zraje na vlastních hrubých či jemných kalech, ty se promíchávají do objemu, takhle rozptýlené kaly chrání víno proti oxidaci. Ve finále se to ponechá samosedimentaci a víno se nalahovuje přímo z nádoby, ve které zraje s minimálním přídatkem síry.

Ryšák – rosé naopak

Krom oranžových vín se můžeme setkat s technologií výroby ryšáku scelením červených a bílých hroznů, které kvasí společně. Výsledná barva vína se přibližuje rosé od malinovo růžové po slabší tóny červené, kde hloubka barvy záleží na dobře zvoleném poměru hroznů již při sběru. Ideální kupáží je např. Svatovavřínecké a Neuburské v podílu 80 ku 20.

Tato vína zaujala i konzumenty v zahraničí, kam pravidelně, již 3. rokem, odchází má veškerá produkce oranžové bořetické směsky z Kraví hory a Ryšáku, a to směrem do Montrealu v Kanadě, na Floridu a již brzy do New Yorku.

Petra Bredová, vinařka

Novinky z kravihorské krajinky

Vinohrady

Vinohrady přezimovaly velmi dobře. Střihání proběhlo poměrně rychle a v dobrém počasí. Vína ročníku 2018 jsou velmi kvalitní a je jich ve sklepech dost.

Velikonoční výstava vín

První velkou vinařskou akcí byla tradiční Velikonoční výstava vín, která se uskutečnila 21. dubna 2019. Bodování vzorků proběhlo týden předtím, 14. dubna 2019. Na degustaci (bodování) bylo předloženo

no 526 vzorků vín, z toho 287 vzorků bílých vín, 38 růžových vín a 201 vzorků vín červených. Degustace proběhla pod odborným dohledem subkomise ve složení: předseda Radek Žouželka a členové Marek Petrásek, Bronislav Vajbar a Jakub Herzán.

Absolutním šampionem se stal vzorek č. 478 cuvée CSG +Me 2018 z kobyliského Vinařství Čotkovi. Šampion bílých vín se stal vzorek č. 137 Ryzlink rýnský 2015 od Václava Petráska (loni byl šampionem odrůdy). Šampionem červených vín byl vzorek č. 495 Svatovavřinecké 2017 Vinařství Novák z Bořetic. Šampionem mladých vín se stal Děvín 2018 Vinařství Baraque z Vrbyce. Nejlépe hodnocenou kolekcí byla vína z Vinařství Hempl z Bořetic.

Festival vinařů VOC Modré hory

Uskutečnil se 18. května na území Velkých Pavlovic, Bořetic, Vrbyce (delší trasa přes Velké Bílovice), Kobylí a Němčičky. Start a cíl byl na letišti Kraví hora v Bořeticích. V přihlášených vinařstvech bylo možno ochutnat vzorky vín v cenových relacích od 100 do 363 Kč, samozřejmě byla i nabízená výborná jídla.

Den otevřených sklepů

V areálu sklepů pod Kravíma horama v Bořeticích se DOS uskutečnil již tradičně poslední sobotu v květnu, a to od 26. do 27. května. Bylo otevřeno 20 sklepů po celém areálu. Návštěva byla na naše poměry vysoká, 1 200 platících návštěvníků a asi 300 neplatících. Překvapila nás účast velmi mladých lidí. Večerní program proběhl na letišti Kraví hora.

Tradičně nás navštívila krojovaná skupina muzikantů z Lašska se svým „królem“, která chodila po celém areálu sklepů a zastavovala se v jednotlivých otevřených sklepech, kde hrála a zpívala. Po areálu chodila také naše malá DH Horenka, také se zastávkami v otevřených sklepech. V neděli byl den „rekonvalescence“ s možností odpočinout si od ochutnávání vína a nakoupit si nejméně čtyři vzorky na kupóny ze vstupenky.

Kravihorci budují

Protože inventář, kterým je areál sklepů vybaven, začíná po skoro 20 letech dosluhovat, bylo vládou rozhodnuto vyměnit obě celnice, každou za 30 000 Kč. Byl zakoupen starý lis z roku 1909 za 25 000 Kč, ten byl nainstalován na křižovatce silnic pod Vinckovým náměstím. Děkujeme obci a zaměstnancům obce za velkou pomoc při organizování našich akcí.

Vojenské cvičení

Letiště Kraví hora bylo využito pro cvičení armády ČR jako příprava na velké cvičení armád v září. V prostoru Bořetic a okolí přes dvě hodiny přelétávala a kroužila skupina čtyř vrtulníků, která nacvičovala vyhledávání skupiny vojáků, ti se přesouvali od Velkých Bílovic do prostoru letiště, tam zalehli v meruňkovém sadě. Nepříjemné bylo nízké přelétávání vrtulníků nad obcí, které vylekalo nejen domácí zvířectvo, ale i občany.

Letecká modelářská soutěž

Na letišti Kraví hora byla 8. června ve spolupráci s KHR uskutečněna velká modelářská soutěž radiem řízených modelů za účasti závodníků z 10 států (viz samostatný článek).

Den dětí

Již podruhé se Kravihorci zúčastnili dne dětí – 1. června měli připravenou jednu disciplínu: malý soudek, který děti válely na čas po dráze asi 15 m.

Krajinou vína

Na podzim loňského roku natáčela ČT Brno cestopis o putování za vínem, příběhy odrůd a pozoruhodností vinařských oblastí. Od května vždy v 21.30 hod vysílala ve čtvrtek jeden díl seriálu o některé odrůdě vína. 6. června byl odvysílán díl o odrůdě André a významná část vysílacího času byla i o Kravihorské republice. Pořadem provázal autor scénáře Václav Žmolík.

Putování Krajem André

V sobotu 22. června se uskutečnilo již tradiční putování Krajem André. Start i cíl byl v Hustopečích. Na kolech se jelo i přes sklepy v Bořeticích a na každém razítkovacím místě bylo možno ochutnat vzorek odrůdy André zdarma. U nás bylo razítkovací místo ve spolkovém sklepech.

Příroda nám však do putování zasáhla. O půl čtvrté přišla silná bouře i s kroupami (naštěstí malými), ale s přivalovým deštěm, kdy za 20 minut spadlo 37 mm srážek a v noci ještě dalších 18 mm. Déšť odnášel ornici hlavně z vinic v Kravích horách. Od 90. let požadujeme po vinařích zatravnění stráně a nepoužívání rotavátorů. Byl proveden soupis takto hospodařících vinařů a u příštích bouří si tito vinaři budou muset náplavu ornice na silnici odstranit. Voda v horním řádku a Pod kopcem zaplavila i několik sklepů, z cest odplavila hlínu (písek), který tam byl navezen loni, u zdravotního střediska zbořila zídku u parkoviště, která poškodila čtyři auta, na obecních bytech blesk zničil společnou anténu TV a v ulicích Humna od Jednoty a v Dědině se zvedla voda v kanalizaci a zaplavila některé suterény domů.

Také se událo

Na posledním jednání vlády byla řešena stížnost vinařů na asfaltovou cestu z obce do Žlebů. Byla to dříve dobře udržovaná cesta, dnes je v hrozném stavu. Vinaři Na kopečkách, Žlebech a Trkmanskách se ptají, kdo zavinil takovou devastaci cesty a kdy ji obec opraví, neboť obec musí cesty opravovat a dělá to již několik století formou „ofertu“.

Na pergole před sídlem vlády se usadil asi 6kilový roj včel. Hasiči jej zlikvidovali. Je to velká škoda, neboť včelek je málo a měl to řešit některý včelař.

Kravihorci již po desáté před svátkem Slovanských věrozvěstů, sv. Cyrila a Metoděje, vyvěsili před sídlem prezidenta a vlády moravskou vlajku.

Václav Petrásek

Reakce bořetických hasičů:

Dne 19. června byla jednotka kontaktována starostou obce, kterému bylo údajně oznámeno, že před sídlem vlády je velký roj včel, s žádostí o prověření situace. Jednotka na místo zajela okolo 20.40 hod. (ve večerních hodinách je hmyz méně aktivní) a našla odhadem 30 vos (nikoli včel) z miniaturních hnízd v ocelových trubkách konstrukce přilehlého vinohradu, na něž aplikovala Biolit a z místa odjela. Pokud by jednotka narazila na roj včel, bylo by první věcí kontaktování včelaře. Každý včelař má nicméně na základně Veterinárního zákona č. 166/1999 Sb. povinnost roj neznámého původu zlikvidovat z důvodu zabránění šíření nákaz.

Chtěli bychom také zdůraznit, že **jednotka nemá povinnost vyjíždět k likvidaci obtížného hmyzu, pokud se tento nenachází v blízkosti škol, školek, úřadů, nemocnic, domovů důchodců apod.** Vzhledem k tomu, že disponujeme potřebným vybavením, poskytujeme tyto výjezdy, stejně jako jinou pomoc, ve svém osobním volnu bez nároku na jakoukoliv odměnu jako službu spoluobčanům.

DUCHOVNÍ OKÉNKO

Slůvko otce Tomáše

Čas utekl jako voda. 1. srpna to bude rok, co jsem byl biskupem ustanoven do vaší farnosti jako kněz. Pamatuji si přesně, jak jsem na vaše hody s partou silných mužů z Třeště stěhoval věci na kobylskou faru. Bylo hrozné horko a byli jsme rádi, že jsme se mohli občerstvit na Kraví hoře studenými nápoji.

Stále se cítím jako Bořečák v závěru, který se postupně seznamuje s lidmi, s děním ve farnosti a místními tradicemi. Prožil jsem s vámi první pouť ke sv. Anně, která je patronkou rodin. Žijeme v době, kdy jsou v krizi vztahy v rodinách a manželství, a proto je dobré se obracet k této svätici o pomoc. Náš národ je bohatý na svätce, je to náš duchovní poklad. 28. září budeme v naší zemi slavít Den české státnosti při příležitosti svätku sv. Václava, hlavního patrona našeho národa. Když náš národ prožívá těžké chvíle, tak se lidé scházejí u jeho sochy na Václavském náměstí a prosí ho o jeho přimluvu.

A kdo je vůbec svätý? Jsou lidé, kteří mají podivné představy o „svätosti“ – jako kdyby už člověk musel být roven andělům, být z jiné planety nebo alespoň povznesen nad lidské pocity a potřeby. To nemá s pravou dokonalostí či svätostí v křesťanském smyslu nic společného. Ani „perfektnost“ není svätost, protože zde člověk krouží kolem sebe. Svätost není ani tak výsledkem našeho výkonu, nýbrž projevem Božího milosrdenství vůči člověku, který ho přijímá a na něž odpovídá. Svätí byli normální lidé, kteří se v životě potýkali s věcmi a pocity jako my a svůj život nasměřovali k Bohu. Pro mě osobně jsou to vzory a fanoušci, kteří mi drží palce a fandí mi, abych ve svém životě dobře bojoval a dosáhl věčného vítězství, a proto se k nim rád obracím. Svätí nejsou jenom ti, kteří byli oficiálně prohlá-

šeni za sväté, ale i ti, kteří nás předešli na věčnost a už se radují s Bohem v nebi. Zdejší hroby bývají krásně upravené, je vidět, že na své zemřelé nezapomínáte. Pamatujte však na ně i v modlitbách, protože mnozí z nich to zaručeně potřebují.

Těším se, že se při různých příležitostech s vámi setkám.

Váš otec Tomáš

Zveme vás na akce farnosti

4. 8.	7.30	hodová mše sv.
1. 9.	8.00	mše sv. a na konci žehnání aktovek prvňáčkům a školákům na začátku školního roku
28. 9.	8.00	slavnost sv. Václava, hlavního patrona české země
29. 9.	8.00	mše sv. s děkováním za úrodu
1. 10.	18.00	první dětská mše sv.
20. 10.	9.30	misijní neděle: prodej misijních koláčků před kostelem
1. 11.	16.45	slavnost Všetech svätých
2. 11.	8.00	mše sv. za všechny věrné zemřelé
3. 11.	15.00	pobožnost za zemřelé na hřbitově
8. 12.	15.00	mikulášská besídka v kostele
15. 12.		předvánoční zpovídání

Májová pouť na Turzovku

Na prvního máje letošního roku se téměř plný autobus natěšených poutníků z farností Kobyly, Vrbice a Bořetice vydal na pouť na Turzovku, slovenské poutní místo na vrchu Živčáková, na Kysucích, kousek za hranicemi s ČR.

Pouť perfektně zorganizoval pan Emil Polák, měl připravené poznámky a s nimi nás v průběhu cesty seznámil. Někteří se sem vraceli už poněkoličkáte, ale bylo nás několik, kteří jsme se sem vydali poprvé. Dozvěděli jsme se, že v roce 1958 měl hajný Matuš Lašut postupně sedm zjevení, bylo to přesně v roce stého výročí zjevení Panny Marie v Lurdách. Na vrchu Živčáková stál kříž odnepaměti, po roce 1989 byla v těchto místech postavena kaple Panny Marie, ta ale brzy nestačila velkému množství poutníků, kteří sem rádi putovali, a proto byl v roce 2008 posvěcen základní kámen novému chrámu. Ten se vybuďoval cca 700 m od původní kaple a byl slavnostně vysvěcen v říjnu 2015. Jedná se o nádherný chrám posvěcený Panně Marii Matce Církve, pojme až 3 000 poutníků, má bohatou mozaikovou výzdobu a perfektní akustiku, bohaté zázemí a ve věži rozhlednu. K chrámu vedou dvě cesty, jedna pro pěší z Turzovky po lesním chodníčku lemovaném zastavení-

mi křížové cesty, která zde byla vybudovaná v roce 1996. Druhá cesta vede od obce Korně, ale ke chrámu se zatím nedá přijet autobusy, zde funguje přeprava místními minibusy z parkoviště od kostela v Korně na parkoviště poutního kostela. Po mši sväté tyto minibusy zase přivezou poutníky zpět, nebo se dá jít pěšky po asfaltu. Byli mezi námi stateční poutníci, kteří nahoru i dolů vyšli pěšky.

Mši svätou jsme stihli v 11 hodin, s místním knězem ji sloužili i tři další, kteří sem připutovali, a jedním z nich byl i náš otec Tomáš. A po mši sväté jsme okolo upravených pramenů vody přišli k původní kapli Panny Marie, zde nám májovou pobožnost vedl náš otec Tomáš.

Byl to krásně prožitý den, počasí se vydařilo, naše poděkování patří panu Polákovi, otci Tomášovi i řidiči autobusu panu Otáhalovi.

Za zúčastněné poutníky zapsala Marie Vyhňáková

Děti u 1. svatého přijímání

Dne 2. června 2019 v našem krásném kostele sv. Anny proběhlo 1. svaté přijímání dětí, ke kterému z bořetické farnosti přistoupily tyto děti: Jiří Mikulík, Tamara Kornutová, Filip Čumpa, Silvie Bendová, Dominik Gloza, Dominika Hemplová a Štěpán Svatoň.

Přípravy na tuto slávu probíhaly již dlouho předtím. Děti se pilně připravovaly několik měsíců v hodinách náboženství vedených našim skvělým otcem Tomášem Cahou, ale také každé úterý na faře s Leničkou Kuchyňkovou a Dáškou Popovskou.

Největší přípravy však nastaly v sobotu, den před 1. svatým přijímáním. Děti nacvičovaly, jak bude vše probíhat, ale hlavně šly ke své první svaté zpovědi. Myslím, že byly moc nervózní, ale zvládly to všechny na jedničku.

Po tomto nácviku nadešel jejich den D. Všichni byli moc krásní a vše probíhalo tak, jak mělo. Na tento den budou mít spoustu vzpomínek nejen děti, ale také my-rodice, kteří jsme této krásné akce zúčastnili.

Touto cestou bych chtěla poděkovat všem, kteří přispěli, aby tento den byl pro naše děti něčím výjimečným. Jmenovitě děkuji otci Tomášovi za přípravu a vedení dětí tou správnou cestou, Maruše Kuchyňkové za nádhernou výzdobu kostela, Leničce Kuchyňkové a Dášce Popovské za věnování se dětem na faře, Davidovi Grégrovi za nádherné fotografie. A samozřejmě rodičům a ostatním příbuzným, kteří děti podporovali a stáli při nich v jejich den 1. svatého přijímání.

Zuzana Čumpová

Nad Kravíma horama

Oldřich Damborský (2002)

Nad vinicemi Kravích hor
skřivanů celý chór,
vyhlídka propichuje nebe,
na nebi vidím jen tebe.
Pane, co řídíš naše osudy,
znáš naše radosti i záhuby.
Nedaleko lavička s křížem,
modlíme se tam za kdejaký
hříšek.

Však odtud je vidět do kraje,
nenávist a zášť v nás roztaje.

Pálava jako ležící žena,
každá vinice hrozny obtížena.

Oči hladí tu krásu, a duše,
duše je plná jasu...

Zarážení hory

Oldřich Damborský (2011)

Zaražte májku na zarážení hory,
ať nikdo nevkročí do vinohradu
a nevezme zůhhdarma hrozen,
jen dítě a těhotná žena bez pokory
ochutnají to sladké v prvním řádu
a nic nebude v té chvíli hrozné.

Zaražte májku a vystřelte z děla
na počest všem dělníkům vinice Páně,
co ji sedm měsíců šlechtili,
a vzývejte ji více než Archanděla,
jež nemá mozolnaté upracované dlaně,
vždyť vy jste víno z hlíny vydobyli.

Talenty

Oldřich Damborský (2007)

Sadař má talent na štěpování jabloní,
každý vinař na stříhání révy vinné,
zedník za chvíli stěnu maltou nahodí,
lesní dělník rozbije pařez klínem.
Chirurg dá dohromady rozbité kůstky,
zahradník vypěstuje žlutou růži,
zubař vytvoří v ústech sněhobílé můstky,
žena má talent dávat lásku mužů.
Zpěvák má talent vyzpívat vysoko árie,
malíř dá barvu a tvar bílému plátnu,
někoho láska povznese, jiný ji v sobě ukryje,
pro někoho jen lehce zmizí v nenávratnu...

ZE ŽIVOTA HASIČŮ

Zástava oběhu a AED – pro někoho srdeční záležitost

Každé malé dítě ví, že srdce je nejdůležitějším orgánem v těle. Je to centrální pumpa, díky které je po celém těle rozváděna okysličená krev. Problém nastává v okamžiku, kdy srdce přestane pumpovat, a okysličovat tak orgány. Poté dochází ke ztrátě vědomí a následně i k zástavě dechu. Pokud u dotyčného nedojde v co nejkratším čase k poskytnutí první pomoci, tzv. kardiopulmonární resuscitaci (KPR), během 5 minut dochází k odumírání mozkových buněk.

Srdeční zástava postihuje čím dál více i lidí ve věku do 30 let a nevyhýbá se ani vrcholovým nebo rekreačním sportovcům, které by nikdy nenapadlo, že by je něco podobného mohlo také potkat. Proto je důležité, aby každý měl povědomí o poskytování první pomoci a znalosti si co nejčastěji osvěžoval.

Vzhledem k tomu, že někteří bořečtí hasiči mají praktickou zkušenost při poskytování první pomoci při srdeční zástavě, nechali jsme se jako jednotka sboru dobrovolných hasičů odborně proškolit a zařadit do skupiny first responderů (viz článek v minulém čísle BL). Díky tomuto a díky nákupu automatického externího defibrilátoru můžeme na výzvu krajského operačního střediska, resp. záchranné služby vyjíždět k poskytování první pomoci ještě před příjezdem, a razantně tak zvýšit šance postiženého na návrat do normálního života. První výjezd tohoto typu na sebe nenechal dlouho čekat, a mohli jsme tak teorii přetavit v praxi, a přispět k záchraně člověka.

Ve čtvrtek 30. května v 10.44 nám byl vyhlášen poplach nejdříve pomocí SMS s popisem „AED přímé ohrožení života, bezvědomí“ a následně i sirénou. Hlavou nám několikrát problesklo něco jako: „Tak, a je to tady, po všech školeních a diskuzích ohledně dopadu na psychiku můžeme někomu zachránit život,“ ale věděli jsme, že musíme co nejrychleji a nejkvalitněji pomoci tak, jak nás to učili. Ze zaměstnání jsme utíkali do garáže, kde máme uskladněno vybavení a vozidla, převlékli jsme se do zásahových obleků a v 10.48 jsme vyjížděli směrem pod Kraví hory. Do výjezdového tabletu nám bohužel nepřišel příkaz k výjezdu, takže jsme nemohli využít automatické navigace, nicméně jsme věděli, kam máme zhruba jet, tak jsme vyrazili naslepo na Vinckovo náměstí. Už od stavebnin jsme viděli člověka, který na nás mával, aby nás navedl na správné místo. Po příjezdu na místo jsme zjistili, že postižený leží na zádech na malém

lešení (asi 1 × 1 m) ve výšce cca 3 m a jsou tam s ním už hasiči v civilu, kteří provádějí nepřímou srdeční masáž (kardiopulmonární resuscitaci, KPR). Z auta jsme tedy vzali AED, který jsme aktivovali a nalepili postiženému elektrody. Po prvotní analýze srdečního rytmu přístroj doporučil elektrický výboj a ten po stisku tlačítka také podal. Ihned po výboji jsme pokračovali v masáži srdce. Chvilí po nás přijeli i hasiči z Kobylí, kteří první pomoc rozšířili o kyslíkovou terapii, a podpořili tak okysličení důležitých orgánů. Mezitím jsme si udělali cestu z horního frejdu kolem sklepa na toto lešení a jeden z hasičů běžel navigovat vozidlo záchranné služby (ZZS) právě sem. Do příjezdu ZZS (cca 12 minut) probíhala masáže srdce a podávání kyslíku pravidelně přerušovaná analýzou srdečního rytmu prováděnou systémem AED. Výboj dále nebyl doporučen, nicméně postižený začal mít čím dál „zdravější“ barvu, což bylo dobrým znamením. Po příjezdu ZZS lékař odpojil naše AED, nalepené elektrody si přepojil do svého monitoru a postiženému zavedl katétr pro aplikaci léčiv. Poté jsme postiženého pomocí transportní plachty přenesli z lešení na nosítka a následně do vozu ZZS. V průběhu těchto prací přijela další jednotka profesionálních hasičů z Hodonína, která byla odvolána z výjezdu k zborcenému sklepu v Klentnici, a hlídka policie ČR.

Podle informací, které se k nám z různých směrů v následujících dnech postupně dostávaly, bylo jasné, že postižený již jednu zkušenost s resuscitací pomocí AED má. V polovině roku 2018 mu totiž poskytovali první pomoc hasiči z Kobylí v Bořeticích v penzionu Bernardýn. Každopádně se postiženému vedlo čím dál lépe a měl by být relativně v pořádku. Vzhledem k této vydařené záchraně lidské života, můžeme směle tvrdit, že se nám tato investice už teď vyplatila.

Tomáš Langer, velitel JSDH Bořetice

Otázky na konci léta Oldřich Damborský (1984)

Svatá Margita hodila srp do žita,
kdo půjde po strništi doby bos?
Každé ráno modře prosívá,
vyhraje jen dravec a frajer kos.
Nechci dávat zblůhdarma rozumy
a brečet nad rozlitym mlékem,

rád přivoním si ke květu kurkumy
obrněný pravdou – jen láska je lékem.
Ještě, že tě, lásko útloboká, mám,
a vše ostatní je zrezivělé harampádí,
s tebou padám k roklinám i výšinám,
to nejcennější, Čas, s námi jako splašený kůň pádí...

Poděkování hasičům Bořetice za záchranu života

Dobrý den,
chtěl bych poděkovat pánům HASIČŮM BOŘETICE, za záchranu života našeho kolegy Petra Novotného.

Druhý den, po zásahu, kdy Petra Novotného probrali z umělého spánku, pronesla službu konající lékařka ARO Břeclav: „PODĚKUJTE HASIČŮM, CO ZASAHOVALI, TI VÁS VRÁTILI MEZI NÁS.“

Zároveň chceme poděkovat všem dalším zúčastněným na tomto zásahu: hasiči Kobyly, sanitky Hustopeče a Břeclav a Policie ČR.

Děkujeme.

S pozdravem Peter Havelka

Do rukou p. ředitele Hasičského záchranného sboru:

Vážený pane řediteli,
chtěl bych jménem ZZS vyjádřit poděkování jednotkám dobrovolných hasičů Bořetice a Kobyly za spolupráci při záchraně života.

Dne 30. 5. 2019 byly jednotky vyslané na žádost Krajského zdravotnického operačního střediska ZZS JmK do Bořetic, kde probíhala resuscitace muže na ležení. Příslušníci SDH na místě prováděli kvalitní resuscitaci s pomocí AED v nestandardních podmínkách způsobených místem události. Obě jednotky spolu spolupracovaly a následně pomohly i zasahujícím týmům ZZS.

U muže se podařilo ještě před příjezdem ZZS obnovit oběh. Díky včasnému a profesionálnímu zásahu bude muž schopen návratu do normálního života.

S pozdravem

MUDr. Jan Čiernik, náměstek pro LP (Zdravotnická záchranná služba JMK, Brno)

Vážený pane veliteli, níže zasílám poděkování, které ještě v nejbližší době obdržíte formální cestou.

Dovolte mi se připojit k poděkování.

S přáním příjemného dne
por. Bc. Vlastimil Svoboda
specialista v oblasti IZS a řízení JPO, Hasičský záchranný sbor
Jihomoravského kraje, krajské ředitelství

Vážený pane starosto,
s velkou radostí přeposílám e-mail s poděkováním za dobrou práci jednotky požární ochrany, která je zřízena Vaší obcí.

I já se připojuji k poděkování za velmi dobře odvedenou práci. Jsem rád, že čas, který členové jednotky vkládají do přípravy, nese své ovoce.
S pozdravem
npor. Ing. Vladimír Plodek, velitel stanice Hustopeče

Hasičská zbrojnice – stavba pokračuje

Přestože to leckdy vypadá, že se na stavbě hasičské zbrojnice nic neděje, nenechte se mýlit. V době psaní tohoto článku mám potvrzeno, že termín dokončení (11/2019) se dodrží a letošní zimu tedy budeme moci přečkat v novém.

K navenek výraznější změně došlo dokončením střechy a klempířských prvků, ale od té doby to vypadá, že se na stavbě nic moc velkého neděje. V době psaní tohoto článku (začátek července) se dokončují vnitřní příčky v mezipatře, je již téměř dokončená elektroinstalace, intenzivně se pracuje na rozvodech vody a odpadech, jsou usazena střešní okna a je již známo datum montáže plastových oken a vchodových dveří (cca polovina července).

Podle harmonogramu by po dokončení výše uvedených prací mělo následovat vytvoření konstrukce a vybetonování schodiště, realizace vnitřních a venkovních omítek, izolace + pokládka podla-

hového topení + vylití podlah, montáž sekčních vrat a interiérových dveří, montáž sádkartonových podhledů, pokládka dlažby a obkladů, malířské a natěračské práce, montáž schodiště z mezipatry do podkroví, montáž zábradlí na oboje schodiště, kompletace elektroinstalace a zdravotnických. Při realizaci těchto prací se bude do terénu před budovou usazovat 12m³ jímka na vyvážení odpadních vod a 8m³ nádrž na dešťovou vodu, která se bude využívat na splachování, praní a zalévání zeleně. Nádrže budou stejně jako vjezdy do obou vrat překryty zámkovou dlažbou s vysokou nosností, aby bylo možné na ně najet hasičským automobilem. Posledním

oříškem tohoto výpisu prací bude závěrečná kontrola stavby a kolaudace. Doufám, že veškeré práce i administrativa proběhne bez problémů a dodrží se termín dokončení stavby.

Po všech těchto úkonech bude již zbývat pouze pomyslná třešnička na dortu ve formě stěhování veškerého vybavení a celkově zabydlení se v novém zázemí. Nejspíše na jaře roku 2020 bychom

za vlídnějšího počasí slavnostně za přítomnosti zástupců obce, HZS, okolních SDH a dalších hostů přestřihli pásku a se všemi přítomnými oslavili tento významný milník v historii bořetických hasičů.

Tomáš Langer, velitel JSDH Bořetice

Do nového s novým

Na vysvětlenou by celý nadpis měl znít „Do nového zázemí s novým automobilem“, protože se nám před pár měsíci podařilo vybrat dodavatele na nákup zásahového dopravního automobilu (DA), který bude určen především pro přepravu osob.

Dotaci na dopravní automobil od GR HZS ve výši 450 000 Kč jsme dostali přislíbenou již v loňském roce, nicméně technické podmínky vozidel byly stanoveny na přelomu roku, a čerpání dotace bylo plánované až na rok 2019. Předpokládaná cena nového hasičského automobilu byla 1 000 000 Kč tak, že by obec ze svých prostředků musela na pořízení vydat pořád poměrně vysokou částku. Úlevou byla další dotace, kterou se nám v letošním roce podařilo na tuto akci získat, tentokrát na spolufinancování ve výši 300 000 Kč, a to jako vstřícný krok od Jihomoravského kraje.

V rámci výběrového řízení byl vybrán jako dodavatel firma CARent, a.s., nabízející vozidlo Ford Transit BASE 350 s přestavbou a požadovaným vybavením za celkovou cenu cca 950 000 Kč vč. DPH. Díky získaným dotacím bude toto vozidlo obec stát pouze cca 200 000 Kč. S firmou CARent byla podepsána smlouva a DA by nám měl být dodán nejpozději v listopadu, takže se naplní význam nadpisu u tohoto článku a nám přibude do vybavení automobil, na který se budeme moci spolehnout.

Tomáš Langer, velitel JSDH Bořetice

Nový dopravní automobil Ford Transit

Taktické cvičení

I hasiči potřebují trénovat, z toho důvodu se dne 18. června od 10 hod uskutečnilo na zdejší základní škole taktické cvičení, jehož námětem byl požár v kabinetu v 1. patře.

Cílem bylo provést průzkum budovy, nalézt a lokalizovat zdroj požáru a zachránit osoby (děti a paní učitelky ze ZŠ), z nichž u některých musely být vzhledem k silnému zakouření prostoru, které bylo simulováno zapůjčeným výrobníkem mlhy, využity vyváděcí kukly. Ty jsou relativně novou součástí naší výstroje a umožňují napojení další osoby na přetlakový izolovaný dýchací přístroj hasičů tak, aby mohla tato osoba dýchat i v zakouřeném či jinak zamořeném prostředí a mohlo dojít k jejímu vyvedení z nebezpečného prostoru. Na shromaždišti pak byla poskytována neoddílná první pomoc a evidence evakuovaných osob.

Scénář taktického cvičení je (na rozdíl od prověřovacího cvičení) vždy všem předem znám a jeho účelem je prověřit schopnosti

velení, znalosti konkrétního prostředí a taktiky zásahu. Účelem prověřovacího cvičení, o kterém ví pouze vedoucí cvičení, je prověřit připravenost a akceschopnost jednotky. Ze cvičení jsme si odnesli spoustu dílčích poznatků a zkušeností, které nám mohou pomoci při ostrém zásahu. Na závěr cvičení si děti mohly vyzkoušet výstroj a výbroj hasičů a prohlédnout přistavenou techniku.

Velké poděkování patří dětem, panu školníkovi, paním učitelkám a paní ředitelce ZŠ i všem členům jednotky za aktivní, odpovědný a obětavý přístup.

Jiří Michna, velitel družstva JSDH

ZE SPORTU

Celtic Bořetice postupuje do okresního přeboru

Před čtyřmi roky bývalé vedení odhlásilo mužstvo mužů z 1. A třídy. V tu dobu hrozil úplný zánik fotbalu v Bořeticích. Nebyli hráči, nebyl výbor ani mládež. Na poslední chvíli nový výbor přihlásil mužstvo mužů do IV. třídy okresní soutěže. Tuto soutěž jsme hned po roce vyhráli a postoupili do III. třídy. Po třech sezónách ve III. třídě jsme nyní skončili na 1. místě a postoupili do okresního přeboru.

V současnosti máme mužstvo minipřípravky, mladší a starší přípravky, ve kterých hraje cca 25 dětí. Do další sezóny nově přihlašujeme i mužstvo mladších a starších žáků. Přestože dosud vše vypadá idylicky, je nutné konstatovat, že s chodem klubu souvisí mnoho starostí. Nejvíc klub „táhne“ cca šest lidí, a jelikož někteří fotbal ještě hrajeme a zároveň i trénujeme, máme toho občas víc než dost. Troufnu si říct, že pro děti v Bořeticích děláme hodně a věnujeme se jim nejvíc, co se týče spolků v obci. Bohužel nyní narážíme na limity. Do mužstva mužů již není kde brát (chybí dorost), a jak nám přibývá mládežnických mužstev, potřebovali bychom i víc trenérů.

Doufám, že další sezónu zvládneme a v okresním přeboru skončíme s odchovanci minimálně do 5. místa a budeme černým koněm soutěže. Mládež máme dobrou, tak u ní očekáváme kvalitní výsledky.

Mužstvo mužů

Mužstvo mužů vede již 3,5 roku pan Karel Doležal z Břeclavi. Za tu dobu s námi postoupil ze IV. třídy až do okresního přeboru. Přestože výsledky v jarní části nebyly takové, jaké si vedení představovalo (ke konci soutěže nám docházel dech a prohospodařili jsme 8bodový náskok), podařilo se nám těsně vyhrát soutěž před 2. mužstvem Krumvíře.

Přestože jsme moderní klub a všude jinde už by byl trenér odvolán, vedení rozhodlo dát ještě trenérovi šanci ukázat své kvality v okresním přeboru. Věříme, že naši důvěru nezklame. K dispozici bude mít téměř stejný kádr, který vybojoval postup. Na posílení jsme

sice pracovali, ale nakonec jsme se rozhodli dát šanci klukům, kteří si postup vybojovali.

O postup se zasloužili tito hráči: Tomáš Baťa, Pavel Odstrčil, Tomáš Straka, Radek Filo, Luděk Gloza, Daniel Lang, Richard Parolek, Tomáš Mikulica, Jakub Pazderka, Jaroslav Otáhal, Igor Šťavík, Jakub Jambor, Zbyněk Jambor, Lubomír Dufek, Vladan Hejl, Ondřej Kocourek, Michal Dufek, Jiří Žowliak, Vít Benda a Tomáš Ulica..

Družstva mládeže

Přípravky podávaly celé jaro výborné výkony. Škoda, že hodně dětí z Vrbice skončilo, většinou z důvodu neochoty vozit děti z Vrbice na tréninky a zápasy.

Přípravky trénovali tito trenéři: Ota Ševčík, Lubomír Dufek, Luděk Gloza a Jiří Buchta. Velké úspěchy zaznamenaly přípravky na sezónních turnajích. Na turnaji v Moravské Nové Vsi vyhrály ve svých kategoriích minipřípravka a mladší přípravka, starší se umístili na 3. místě z pěti účastníků. Dále na turnaji v Těšanech zvítězila mladší přípravka a starší byli na 2. místě z pěti účastníků.

Jelikož děti z Vrbice přestaly jezdit, spojili jsme přípravky a žáky na příští sezónu s Kobylím. Mladší a starší přípravky budou jako mužstvo Bořetice / Kobylí. A dále budeme mít nově přihlášený mladší žáky jako Kobylí / Bořetice. Snad bude spolupráce fungovat.

Luděk Gloza, předseda TJ Sokol Bořetice

		Zápasy	Výhry	Remízy	Prohry	Skóre	Body
1.	Bořetice	26	19	4	3	94 : 32	61
2.	Krumvíř B	26	20	1	5	103 : 39	61
3.	V. Pavlovice/Starovičky	26	17	3	6	65 : 35	54
4.	Velké Bílovice B	26	14	6	6	85 : 57	48
5.	Šitbořice	26	13	4	9	79 : 54	43
6.	Vrbice	26	12	3	11	60 : 50	39
7.	Týnec	26	12	2	12	62 : 68	38
8.	Charvátská Nová Ves	26	9	4	13	64 : 75	31
9.	Kobylí	26	8	4	14	48 : 83	28
10.	Klobouky	26	8	4	14	43 : 67	28
11.	Lanžhot B	26	6	8	12	38 : 58	26
12.	Pouzdřany	26	7	2	17	54 : 104	23
13.	Přítluky	26	5	5	16	45 : 68	20
14.	FAK Břeclav	26	4	6	16	44 : 94	18

Tenisový klub TK Bořetice 2012, z. s., – činnost klubu, léto 2019

Letní turnaj 2019

V sobotu 29. června jsme uspořádali 1. ročník letního turnaje (tradiční „Letní turnaj mistrů“, organizovaný od roku 2011 Davidem Cvingráfem a Milanem Herúfkem, byl letos z časových důvodů zrušen). Hrály se jako obvykle čtyřhry a v tropickém letním počasí dostalo 14 přihlášených borců pěkně do těla. Po úporném boji zvítězila dvojice Petr Michna a Petr Zemánek, druhé místo obsadila dvojice Jiřina Odstrčilová a Jiří Godlewski a třetí místo obsadili Roman Pláteník a Zdeněk Stehlík, kterým také patří poděkování všech zúčastněných za organizaci turnaje. S přípravou občerstvení pomohli ostatní členové tenisového klubu, u grilu stál jako obvykle Mirek Grůza. Akce se vydařila a pod pergolou jsme se střídali s našimi hasiči, kteří pořádali svůj každoroční předprázdninový „Špekáček“.

Družební turnaj 2019

V sobotu 13. července se měl uskutečnit družební turnaj ve čtyřhrách s našim družebním městem Šternberk. Na žádost našich kolegů ze Šternberka byl turnaj odložen. A udělali jsme dobře, protože skoro celou sobotu pršelo. Náhradní termín bude buď koncem srpna, nebo v polovině září.

Big Head Open 2019

Další sobotu, 20. července 2019, se uskutečnil tenisový turnaj mladých Big Head Open. Tentokrát pořadatelé rozhodli o tom, že turnaj bude probíhat ve čtyřhrách. Kluci si nalosovali dvojice, hrálo se ve třech skupinách po pěti dvojicích. Při krásném počasí se všichni snažili, ale vyhrát mohla jen jedna dvojice. A vítězem turnaje se stala dvojice Jirka Kuchyňka a Jaromír Grůza, která ve finále porazila dvojici Pavel Odstrčil a Tomáš Springer 7 : 5.

I tento turnaj se po všech stránkách vydařil, občerstvení si kluci zajišťovali sami a již teď se těší na další ročník.

1. místo: Jaromír Grůza, Jiří Kuchyňka
2. místo: Tomáš Springer, Pavel Odstrčil
3. místo: Milan Herúfek ml., Michal Bureš
4. místo: Petr Němec, David Mikulica

Za tenisový klub Milan Herúfek a JUDr. Jana Zemánková

Fotbalový turnaj „O pohár starosty obce“

Jako každoročně se i letos konal „uliční“ soubor bořetických borců ve fotbale „O pohár starosty obce“. Tento rok byl zvolen termín konce června. Tři týmy nastoupily v parném sobotním odpoledni k vzájemným zápasům. Krásné počasí a hru bohužel přerušila přívalová bouřka. Ani ta ale nepřekazila fotbalovým nadšencům zápasy dohrát.

Výsledky vzájemných zápasů:

Dědina vs. Chalůpky 4 : 2

Dědina vs. Lužánky 5 : 5 (penalty 0 : 3)

Lužánky vs. Chalůpky 3 : 3 (penalty 3 : 4)

Pro tento rok převzal pohár tým Dědiny, druhý skončil tým Lužánky, třetí místo pak obsadily Chalůpky.

František Petrásek, starosta

WESTFALIA
Metal Components
Czech Republic

NÁBOROVÁ LINKA ZDARMA - 800 023 008

**CHCETE SI VYDĚLAT
až 42.000 Kč za měsíc ?**

PŘIJÍMÁME LISAŘE/SEŘIZOVAČE A NÁSTROJAŘE

Fotogalerie

Recitační a pěvecká soutěž v ZŠ

Recitační a pěvecká soutěž v ZŠ

Recitační a pěvecká soutěž v ZŠ

Žáci ZŠ ve Strážnici

Atletická olympiáda v ZŠ Kobylí

Cyklovýlet žáků základní školy

Fotogalerie

Pěší výlet na Vrbici – 3. a 4. ročník

Škola v přírodě 2019

Slavnostní pasování na budoucí pátáky

Slavnostní ukončení školního roku 2018/2019

MŠ na návštěvě v MŠ Vrbice

MŠ v lednickém zámeckém parku

Fotogalerie

Kniha o pořadu Krajinou vína – zmínka o Bořeticích

Svatba v Rasovně, foto D. Nováková

Promítání pohádky ve školní družině

Promítání pohádky ve školní družině

Předávání diplomů za sportovní výkony

Předávání diplomů za sportovní výkony

Fotogalerie

Účastníci tenisového turnaje Big Head Open, foto M. Herůfek ml.

Vítězné tenisového turnaje Big Head Open, foto M. Herůfek ml.

Z BOŘETIC

Právě teď, možná právě v tuto chvíli bourají malý domeček na návsi v Bořeticích. Do poslední chvíle svého života zde hospodářil mamčin bratr, hluchoněmý Václav. Tři dny po smrti ležel u mrtvého pána černý puš. Tapka. Ten, který byl Václavovi jakýmsi čídem, čídem ve spojení s okolním hmotným světem. Rod Františky a Ludvíka Sebestových mizí z povrchu země. Pravda, je tu a tam nějaký ten potomek, ale to už jsou zcela jiní lidé, lidé jiné doby.

Domeček si postavili Sebestovi podle svých měřítek, ba řekl bych podle svých tělesných rozměrů. Oba byli máleho vzrůstu, tak proč obrovský barák. Většina přichozích se musela sehnout, aby vešla do dveří. Míatnost nářká, rukou bys dosáhl na strop. Pokoje jako klíčky, okýnka na jeden dva lokty.

Zde vznikl rod. Narodilo se zde jedenáct dětí, celá řada jich zemřela. Avšak ti, kteří žili, žili důstojný život a zakládali další rodiny. Často mně vrtá hlavou, proč toho tolik vím právě o tomto místě.

Co všechno jsem zdědil z této mamčiny větve?

K Sebestům do Bořetic, tedy k dědečkovi a babičce, jsme chodili každý rok na hody. Nejdrive s maminkou, později, já a moje sestra Jarmila, sami. Pěšky, jak jinak. Nejprve pár kilometrů po ní cestou až k Němčičkám, poté hlubokým ovozem skrze Němčický, a pak už naše nožky capkaly v prachu a písku zákrutami, až se nám vyjeval bořecký kostelík. Procházeli jsme kolem "Veselé", kde nám maminka ukázala dědečkův vinnohrádek na tom nejstřímnějším svahu. Odtud se hrozny vozily do sklípku. Tam chodil dědeček Ludvík se sotárkem, až příliš často...

Já sedával nejraději na tetráku, který byl opřen na dvoře k vikýři, a až to nebylo vysoko, viděl jsem přes zádku na celou návěs. Vzhlížel jsem do oblak, pozoroval obrovská hejna holubů a obdivoval jsem obrovské roby volů, kteří vyjížděli každou chvíli ze stavení velkostatku, který byl hned přes ulici. Obhlížel jsem králikárny, pobíhal se psíkem, pomáhal dělat futro, točil sečkovici. Když jsem znaven

užhal v pokojíku, usínal jsem a nevádily mně stovky much, které kolem mě kroužily, baučely a sedaly mi na tvář. Při těch vzpomínkách si říkám, bože, mít dnes tak tvrdé spání. Vzpomínám často na hluchoněmého Váška, který jako poslední opustil domeček jako kapitán potápěčské loď. Co všechno v životě dělal? Všechny pomocné práce, pomocníkem v hospodách počínaje a hrobníkem konče. Váška znal každý občan Bořetic. Mnozí se mu vysmívali pro jeho houzevratnou snahu "mluvit", mnozí ho nechápali a nevěděli, že se sním dorozumí jediné tak, aby Václav mohl číst z jejich rtů.

Nikdy nezapomenu, jak mě strýc Václav šokoval, když jsem byl pozvaný na jeho svatbu. On ubožák hluchoněmý si přivedl, bůh ví odkud, krásnou nevěstu. Byla to měšťáka, asi 25 letá žena, která byla dokonale obětna v šedém kostýmu, na hlavě módní klobouk, zkrátka kok pro celou vesnici. Krásná, usměvavá a laskavá. Dodnes se marně ptám, kdo byla ta žena? Proč zvolila ke svatbě? Odkud přišla a kam se hned po svatbě aťrčila? A proč? Zkrátka záhada nad záhadu. Jedno vím dnes jistě. Tajemství zůstane navždy tajemství.

Malý domeček v těchto dnech vykupuje obecni úřad, aby v těch místech rozšířil návěs a celé místo srovnal se zemí. V místě, kde vznikl rod, kde se narodilo 11 dětí, odkud přišla moje maminka, v těch místech zbudu jen něco omítky a hliněné malty. Když projíždím Bořeticemi kolem "kulturáku", nemůže můj pohled nezaletět v ta místa. Nikdy později jsem jsem nezauřil takový pocit venkova jako v těch místech. Byl to venkov vrkajících holubů, venkov bučení krav, kejhání husí a vúně. Vúně heřmánku, rdeřana a slézu. V těch místech se každoročně pořádají hody. Píal bych si, a je to docela možné, aby bořecká chasa Jednu postavila muzikantům jejich bůdu právě v tom místě, kde stával Sebestových domek. Možná by to byli právě "Bojané", kteří by dva dny a dvě noci vyhrávali, a já bych si přál být při tom.

Antonín Vojtek

S laskavým svolením autora p. Vojtku přetiskujeme z jeho monografie "Antonín Vojtek malíř jižní Moravy" vzpomínky na jeho pobyt v Bořeticích. Je to krásné vyznání lásky k venkovu, vzpomínka na dětství a můžeme slíbit p. Vojtkovi, že uděláme vše pro to, aby kapely vyhrávaly (i když to nebudou zrovna Bojané) z prostoru domu Váška Sebestových krásné moravské písničky i v daleké budoucnosti.

V.P.

Vzpomínka malíře Antonína Vojtku na svého strýce, Václava Sebestu; Bořetické listy č. 13/duben 1995

Vítězné letního turnaje: Petr Michna a Petr Zemánek, foto JUDr. J. Zemánková

Fotogalerie

Farní odpoledne

Farní odpoledne

Krojovaná chasa na pouti, foto K. Vyhňáková

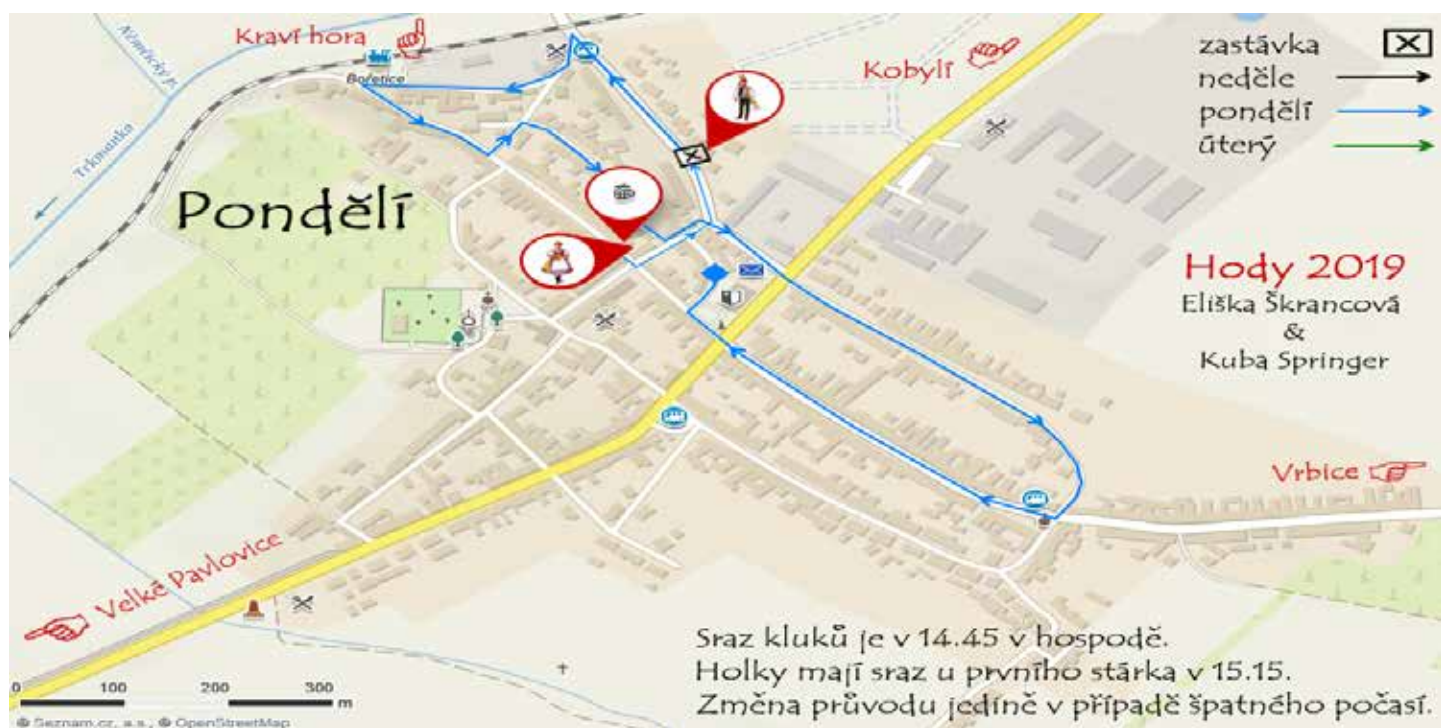
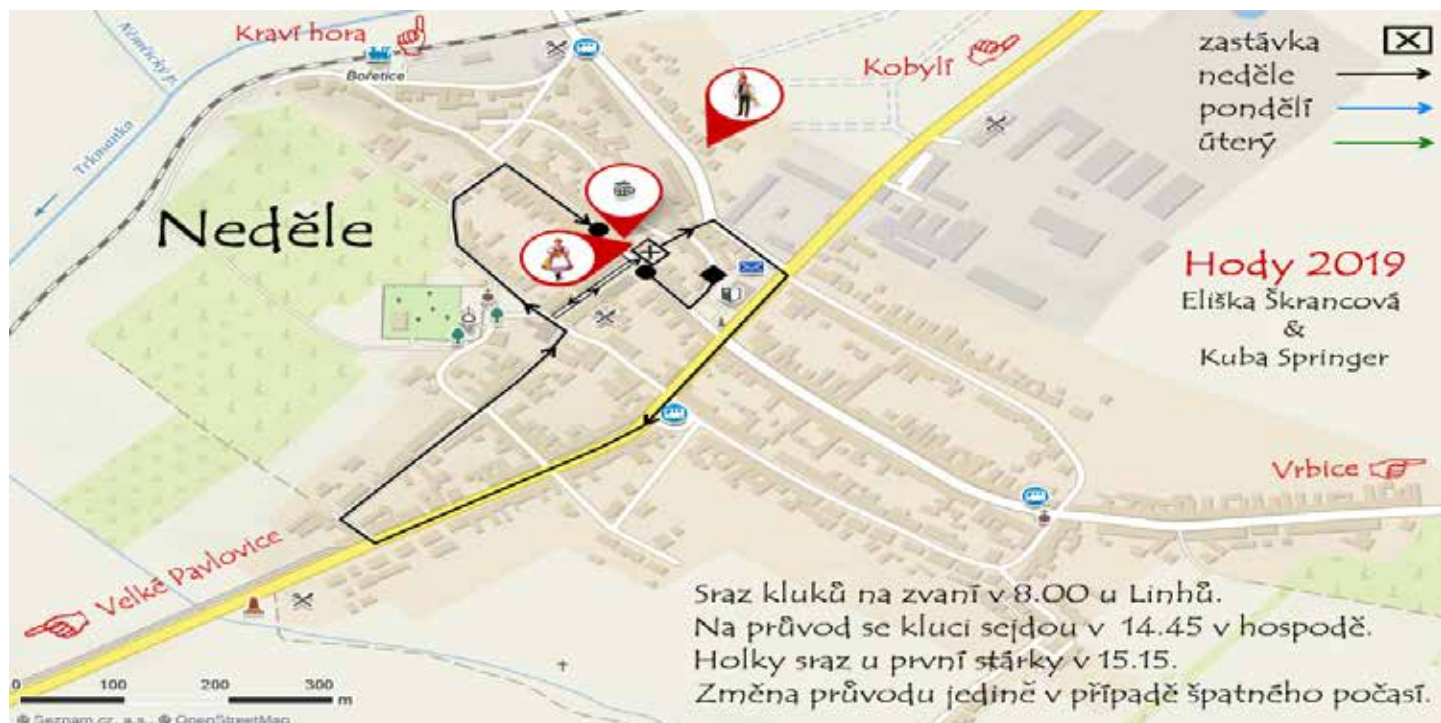
Pouť ke sv. Anně, foto V. Nováková

Pouť ke sv. Anně, foto V. Nováková

Bořečtí vinaři, děkujeme za každé víno, které dáte jako sponzorský dar na hody. Vína budou použita ke vstupu a na zavádku. Veselo hody!

Kulturní komise Obce Bořetice a mužský soubor Svodničan
srdečně zvou na tradiční

Předhodovní zpívání

v sobotu 3. srpna od 20.00
na sóle u kulturního domu

V programu vystoupí:

Mužský soubor z Němčiček
Mužský soubor Dobrý ročník z Velkých Bílovic
Mužský soubor Svodničan z Bořetic

K tanci a poslechu hraje cimbálová muzika Mláďi z Čejče

Občerstvení zajištěno. Přijďte si odpočinout při pěkné písničce od předhodového shonu,
pozvěte své přátele k posezení při skleničce dobrého vína a v příjemné atmosféře...

TRADIČNÍ KROJOVANÉ HODY BOŘETICE

2. - 6.8.

2019

STAVĚNÍ MÁJE

2.8. v 18:00

PŘEDHODOVNÍ
ZPÍVÁNÍ

3.8. - začátek ve 20:00

HODOVNÍ NEDĚLE

15:00 ZAČÁTEK PRŮVODU

16:30 ZÁBAVA NA SÓLE

HODOVNÍ PONDĚLÍ

15:00 ZAČÁTEK PRŮVODU

18:00 ZAVÁDKA

HODOVNÍ ÚTERÝ

15:30 ZAČÁTEK PRŮVODU

18:00 SÓLO OSÁCI

PO CELÉ HODY HRAJE DH LÁCARANKA

Bořetické listy č. 2/2019

Periodický tisk územního samosprávného celku. Vychází nepravidelně. Vydává Obec Bořetice, IČO: 283037. Registrováno MK ČR E 11 764.

Redakční rada: František Petrásek, Ing. Lenka Bukovská, Mgr. Ivana Macháčová, Lenka Grúzová, Václav Petrásek, Ing. Kateřina Michnová, Ing. Lucie Dufková, DiS., Ing. Jiří Michna

Příspěvky a náměty posílejte na e-mail: webbořetice@seznam.cz. Redakce si vyhrazuje právo příspěvky krátit.

Výtisk zdarma. Neprošlo jazykovou úpravou. Datum příští uzávěrky: 10. listopadu 2019.

Grafická úprava: Mirek Chudík. Tisk: Graweb s.r.o.